

ĐỢT XUẤT HÀNH THỨ BA

Mọi sự đều có thể được, chỉ tin mà thôi.

Chúng ta hãy cúi đầu giờ này để dâng lời cầu nguyện. Với đầu chúng ta cúi xuống, tôi tự hỏi có nan đề đặc biệt nào muốn được biết trước Chúa không. Cứ đưa tay lên và, cứ dưới tay mình, cứ trình nan đề của anh chị em.

² Lạy Cha Thiên thượng, chúng con biết ơn vì điều này, một lần nữa chúng con được nhóm lại với nhau, bên phía này của cõi Vĩnh hằng. Và sáng hôm nay chúng con đang trông mong được làm mới lại sức lực đến từ Cha, để ban cho chúng con lòng can đảm vì chặng hành trình còn nằm phía trước. Chúng con nhóm lại như dân Hê-bơ-rơ đã làm vào những buổi sáng sớm, để lượm ma-na được sẵn sàng cho họ qua đêm, để nuôi sống họ suốt ngày sắp đến. Chúng con nhóm nhau lại vì Ma-na thuộc linh, sáng hôm nay, ban cho chúng con sức lực cho cuộc hành trình.

³ Dưới mỗi cánh tay đã giơ lên ấy, Ngài biết tất cả những gì họ cần, Chúa ôi. Và con dâng lời cầu nguyện, cùng với họ, trước Ngài, để Ngài sẽ cung cấp mọi nhu cầu mà họ cần. Xin chữa lành những người đau ốm và bệnh tật, Chúa ôi. Chúng con biết Ngài là Đức Chúa Trời, và có thể làm được mọi sự, và đã hứa làm chúng nếu chúng con có thể thật sự làm như bài hát đã bảo chúng con, *Chỉ Tin Mà Thôi*, và như chúng con đã nghe những lời đầy vinh hiển, *Bước Đi Và Trò Chuyện Với Vua*.

⁴ Giờ này, lạy Cha, là Chúa Trời, xin ban phước cho Lời Ngài khi Nó được rao ra sáng nay, và xin cho Nó tìm thấy chốn nghỉ yên của Nó trong lòng chúng con, để Nó có thể đem lại những điều chúng con cầu xin, Cha ôi. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Xin mời ngồi. Cám ơn, chị.

⁵ Tôi tin có lời đã chép rằng, “Tôi vui mừng khi người ta nói với tôi rằng, ‘Chúng ta hãy đi đến nhà của Chúa.’”

6 Rời Hot Springs, ngày hôm qua, Anh Moore nói, “Anh Branham,” nói, “anh, sao anh không lái xuống, Texas, và ở với tôi tại hội đồng ở dưới đó,” nói, “nghỉ ngơi đôi ngày?”

7 Tôi đáp, “Ngày mai tôi có hai buổi nhóm.”

Anh nói, “Hai buổi nhóm à?”

Tôi đáp, “Vâng.”

8 Anh nói, “Giảng mạnh mẽ như anh giảng ở đây,” nói, “một người phải nghỉ một tuần sau mỗi buổi nhóm.” Nói, “Anh lấy ví dụ như một mục sư, giảng sứ điệp sáng Chúa nhật của mình, và đại loại như vậy,” nói, “rồi ông nghỉ phần còn lại của tuần lễ. Và, rồi, và có lẽ đó là ba mươi phút, hay điều gì đó.” Và nói, “Anh đã giảng khoảng hai hay ba giờ ở đây, một lần,” nói, “rồi, ngày này sang ngày khác, và đôi khi hai lần một ngày, và rồi điều hành hàng người xin cầu nguyện, với tất cả sự phân biệt đó.” Nói, “Bây giờ anh nói anh sẽ trở về nhà, có hai buổi nhóm vào Chúa nhật à?”

Tôi đáp, “Vâng, thưa anh.”

Anh hỏi, “Làm sao anh làm được điều đó?”

Tôi đáp, “Sự giúp đỡ của tôi đến từ Chúa.” Hiểu không?

9 Thì giờ đã trễ, như một người, người nào đó đã nói cách đây một lát, trong lời cầu nguyện, khi tôi vừa bước vào. Thì giờ đã trễ, và nhu cầu thì lớn, và chúng ta có mặt tại đây để cố gắng dự phần, để giúp đỡ trong giờ vĩ đại này mà chúng ta đang sống.

10 Bây giờ, ý Chúa, tối nay, tôi muốn nói về đề tài, “Đời sống của bạn có xứng với Phúc âm không?” Đó là, tôi muốn ghi âm lại bài đó.

11 Còn bây giờ, tôi không biết họ sẽ ghi âm bài này sáng nay, hay không. Tôi thấy một vài người ở trong phòng đằng kia. Có—có một vài người trong đó; tôi cho là họ là những người ghi âm. Tôi đã...Tôi nghĩ Anh Neville sẽ làm điều này. Tôi đã yêu cầu, Chúa nhật vừa rồi, chỉ dành cho anh ấy có...tiếp tục với sứ điệp của anh ấy; và rồi cứ tiếp tục, để tôi xen vào với điều gì đó sau anh. Nhưng, nếu họ muốn ghi âm bài học trường Chúa nhật, ồ, điều đó sẽ tốt thôi.

¹² Và rồi, ý Chúa, Chúa nhật kế tiếp, đó là, nếu Chúa cho phép và chúng ta có mặt tại đây, tôi muốn nói về đề tài mà tôi muốn nói trong thời gian dài, và đã hứa tôi sẽ giảng những Sứ điệp giống như thế từ đền tạm, trước tiên, những Sứ điệp được ghi âm đó. Tôi muốn buộc tội thế hệ này vì đã đóng đinh Chúa Jêsus Christ; sáng Chúa nhật sắp đến, ý Chúa.

¹³ Và bây giờ, tối nay, vào lúc bảy giờ, hay bảy giờ ba mươi, là sứ—là Sứ điệp về “Đời sống bạn có xứng đáng không?”

¹⁴ Bây giờ, đôi khi, trong việc nói những Sứ điệp này như thế, tôi nói những điều mà thật khó cắt bớt. Và tôi thực sự không có ý muốn nói cho hội thánh này ở đây, hay người nào đó. Hãy nhớ, khi tôi đang nói, điều đó đi khắp thế giới. Hiểu không? Và chúng ta có một sự bố trí bằng ghi âm, khắp thế giới, và họ sẽ đem những Sứ điệp này trở lại trong những khu rừng và mọi nơi. Và Thánh Linh đôi khi hướng dẫn tôi nói điều gì đó mà có thể là chính điều mà Ngài muốn cho ai đó ở tận nước Úc, nơi nào đó, hay điều gì đó. Vì vậy, có lẽ, một số tình trạng, anh chị em sẽ nói, “Ồ, bây giờ, tình trạng đó không tồn tại ở đây. Anh ấy nói điều ấy để làm gì?” Có lẽ điều đó dành cho nơi nào khác, anh chị em biết đấy. Vì vậy, vâng, tôi chắc chắn anh chị em hiểu điều đó, rằng những Sứ điệp này không nhắm trực tiếp đến bất kỳ người nào. Nó chỉ nhắm trực tiếp đến Hội thánh, trong toàn thể, ở mọi nơi, và bất kỳ điều gì Chúa sẽ dẫn dắt chúng ta nói và làm.

¹⁵ Đã có một thời giờ vinh hiển ở Hot Springs, và tại một buổi nhóm Ngũ tuần điển hình thuở xưa. Tôi tin chắc nhiều người trong anh chị em hài lòng đó là những người Ngũ tuần dưới đó, vì anh—anh chị em đã đi xuống đó.Ồ, thật sự, tôi không biết nhóm ấy. Tôi cứ cho là xuống đó trong một tuần, và tôi trải qua hai hay ba ngày. Nhưng tôi muốn nói một điều. Trong buổi nhóm đó, chắc chắn họ có đức tin, để tin. Nếu người nào trong anh chị em có mặt tại đó...

¹⁶ Mà, tôi biết, chị này ở đây, đang ngồi trong góc, tôi không biết chị là ai. Hay là, ngay ở đây, tôi biết chị đã ở đó. Và tôi biết hai anh em đồng lao đã có mặt ở đó, Anh Jackson, họ, Anh Palmer.

¹⁷ Đó là những gì người ta có khi họ có đức tin. Hiểu không? Chú ý hàng người được chữa lành đó không? Không phải một

người đi vào hay đi ra nhưng là những gì Chúa đã chữa lành. Hiểu không? Hiểu không? Và vì vậy, khi anh chị em có đức tin...

18 Và điều khác nữa, có thể có vài người trong anh chị em, có thể không hiểu được cảm xúc đó, nhảy, hét lớn.Ồ, họ chỉ...Họ không đang nhìn đến bất kỳ người nào đó. Họ chỉ đang hét lớn, trước Chúa. Hiểu không? Điều đó tốt lắm.

19 Nhưng, tôi muốn nói, là một trong—một trong những người nữ trông tinh sạch nhất tôi đã từng thấy, tóc dài đó, và—và những người từ phía sau khu rừng, trở lại trong những bụi cây. Nhưng tôi không tin tôi đã từng thấy người nào chung quanh mà hầu như trông có vẻ rất hiện đại, anh chị em biết tôi muốn nói gì, với tất cả các loại trang điểm và các thứ trên người. Điều đó cho thấy. Tôi có thể không đồng ý với họ về tất cả những gì họ dạy, nhưng tôi có thể chắc chắn đồng ý ở đó. Điều đó trông giống những người Cơ-đốc, đối với tôi.

20 Vì vậy Chúa hướng dẫn tôi nói về một đề tài, ngày hôm qua, hay ngày hôm kia, vào buổi trưa: *Chỉ Một lần Nữa Thôi, Chúa Ôi*. Và tại hội thánh, một số người trong họ ở đó đã không biết, tôi đã làm thế vì một mục đích, vì Chúa hướng dẫn tôi làm điều đó. Nhóm nhỏ đó đang bị trôi giạt vào điều gì đó, và Chúa đã giúp cho để—để làm điều đó. Vì vậy, thật tuyệt vời. Tôi chắc chắn...

21 Anh chị em biết, những sự việc đang diễn ra, nếu anh chị em không có con mắt thuộc linh, anh chị em không thể hiểu được nó. Hiểu không? Anh chị em phải trông mong những điều đó.

22 Tôi đi vào. Và Anh Ungren này, đó gần như là lần thứ hai tôi nghe anh ấy hát. Ngay khi tôi vào phòng, anh đang hát *Tôi Bước Đi Và Tôi Trò Chuyện Với Vua*. Tôi nghĩ, “Điều đó không hay sao!” Làm thế nào mà Vua từng...Hiểu không? Bước đi và trò chuyện, điều đó có nghĩa đó là một sự thông công liên tục. Không chỉ trong hội thánh, nhưng, ở mọi nơi, bước đi và trò chuyện với Vua.

23 Và tại đó, nhìn lên tường, và có một tấm thẻ dán trên một bức tranh nhỏ ở trong đó, thuộc loại phong cảnh mà một người có tên là George Todd đã—đã vẽ cho tôi. Tôi không biết vì sao ông đã vẽ vậy. Có lẽ, có thể, ông thật sự đã không nghĩ ngợi, và ông đã vẽ

nó và đó là bức tranh về một ngọn núi, phía sau cánh rừng, và—và dòng suối róc rách chảy xuống. Và phía bên kia dòng suối, một nai mẹ và nai con đứng, vểnh tai của chúng, đang nhìn qua dòng suối. Tôi không biết Ông Todd có ở đây không. Tôi không biết ông ấy. Nhưng, tôi muốn nói điều này, Chúa đã phán với tôi khi tôi nhìn bức tranh đó. Và có lẽ ông đã không biết, lúc ông đang vẽ nó.

24 Anh chị em còn nhớ câu chuyện nhỏ của tôi về con nai mà một gã định bắn, và giả tiếng gọi của nó không? Ồ, nó ở đó với nai con, như vậy, bên dòng nước sống. Hiểu không? Sự hà hơi, làm thế nào mà nai mẹ và con mình ở tại đó! Và tôi nghĩ, “Vâng. Và phía bên kia, ở nơi đó, bên những cây xanh tươi mãi mãi, ta có một—một mẹ và con nhỏ, cũng ở nơi đó, đang đợi tại đó.”

25 Cảm ơn anh, thưa anh, Anh George Todd, nếu sáng nay anh ấy có mặt ở đây.

26 Bây giờ, tôi sẽ có bài học trường Chúa nhật. Tôi hầu như thường giảng dài.

27 Có điều gì đó làm lòng tôi cảm động, tôi không biết, kể từ ngày hôm qua. Bây giờ chúng ta...nếu Chúa...là một—là một chủ đề. Tôi đang già đi, và tôi—tôi không biết mình còn có mặt ở đây thêm bao lâu nữa. Nhưng có một vấn đề lớn trong hội thánh, mà làm cho người ta bất đồng, và có các ý kiến khác nhau.

28 Giống như việc ăn “quả táo.” Và tôi đã giảng về Sứ điệp, và tôi tin, chắc chắn, có thể chứng minh bằng lời Kinh Thánh, rằng không phải là những quả táo. Hiểu không? Đã gây nhiều sự nhầm lẫn.

29 Vì vậy, có lẽ, trước khi chúng tôi rời khỏi...Chúng tôi phải quay về bây giờ, trong khoảng ba mươi ngày, anh chị em biết đấy, trở lại Arizona. Và vì vậy nếu, nếu trước khi tôi rời khỏi, ý Chúa, tôi muốn lấy lời Kinh Thánh. Và đừng ghi âm nó. Nếu họ ghi âm, đừng bán băng ghi âm đó. Đừng để nó lọt ra ngoài. Tôi muốn giải thích Lễ thật chân thực về hôn nhân và ly dị. Đó là một vấn đề. Và đây là những giờ cuối cùng, mà, “Khi tất cả những sự màu nhiệm của Chúa sẽ được trọn.” Và ngày hôm qua, đi ngang qua những ngọn núi, khoảng ban ngày, Chúa Thánh Linh dường

như phán với tôi, “Hãy ghi âm lại và cất,” tôi không biết vì sao, nhưng, “Lẽ thật chân thực về hôn nhân và ly dị.”

³⁰ Một số người trong họ nói, “Người ta có thể kết hôn, nếu họ có thể thề họ đã phạm tội tà dâm.” Và những người khác nói, “Ồ, nếu họ xử tệ với nhau, và—và họ không thể sống với nhau; tốt hơn là sống, trên trái đất, trong sự bình an, hơn là sống trong địa ngục trần gian.” Và tất cả những vấn đề khác nhau đó! Và một số người cứ kết hôn theo cách cũ. Và một số người muốn rảy nước thánh trên họ, rồi quay lại, và nói, “Họ chưa hề kết hôn.” Và chúc phước cho họ, và rồi trả họ lại cho hội thánh. Có đủ các kiểu lộn xộn. Nhưng, nếu có nhiều sự lộn xộn đó, thì có một Lẽ thật ở nơi nào đó.

³¹ Tôi tin, và nói điều này với sự tôn kính, tôi tin Chúa đã khải thị điều đó cho tôi, và tôi...sự Thật. Và nếu nó xảy ra trong vòng các hội thánh, nó sẽ xé sự việc đó ra thành các mảnh. Mà, có lẽ nó nên xảy ra như vậy. Nhưng nó là...Tôi thà để cho các mục sư, thà cứ để cho các mục sư của các hội thánh, có được băng ghi âm đó. Và để cho họ mở nó nghe, và rồi họ có thể dẫn dắt từ đó trở đi. Nhưng tôi muốn cứ ghi âm điều đó, để tỏ cho thấy Lẽ thật đích thực của nó. Tôi tin đây là thì giờ khi “những sự mầu nhiệm này được trọn,” được hoàn tất. Chúng đã được chạm đến, như chúng ta đã nói, qua các thời đại, của các băng ghi âm, như chúng ta đã mang đến *Bảy Ấn* đó, và *Bảy Thời Đại Hội Thánh*.

³² Và chúng ta giờ đây đang đối diện thì giờ dành cho *Bảy Tiếng Kèn*, và rồi *Những Bát*. Và có lẽ chúng ta có thể sắp đặt buổi nhóm hai tuần một lần và mỗi lần giảng hai bài. Tôi muốn nó được ghi âm.

³³ Và rồi, bên cạnh đó, bây giờ tôi đang cố gắng đọc lại nó, và in thành sách, về *Các Thời Đại Hội Thánh*; bảy sách về thời đại hội thánh, bảy băng ghi âm, và làm nó như vậy. Chúng ta có thể thực hiện nó thật rẻ như có thể được, để mọi người có thể mua được nó. Rồi, nếu Chúa chậm trễ, và tôi cứ đi tiếp, anh chị em sẽ thấy rằng những điều tôi đã nói như Danh Chúa sẽ xảy ra đúng như Nó đã được nói. Không hề sai, cho đến bây giờ, và một số điều của Nó phải xảy ra sau này.

34 Và tôi—tôi tin rằng Chúa để cho chúng ta làm điều đó ngay lập tức. Chúng ta sẽ thông báo cho dân sự biết, một thì giờ, bởi vì có nhiều người thích đến và nghe những điều đó. Và tôi—và tôi đánh giá cao điều đó.

35 Nếu không ai tin Nó, hay lắng nghe Nó, thì ích lợi gì cho tôi, đứng ở đây, nói điều gì về Nó? Hiểu không? Điều đó giống như vãi bánh trên mặt nước. Nó sẽ giống như...Nếu không có ai tin nó, thì nó sẽ giống như quăng ngọc trai trước bầy heo. Nhưng có hàng ngàn lần ngàn người tin điều Đó. Hiểu không? Và họ nắm giữ từng Lời. Và chúng ta muốn có càng nhiều càng tốt, như có thể được, khi chúng ta—khi chúng ta sẵn sàng có những buổi nhóm này, và vì vinh hiển của Chúa. Và chúng ta tin rằng Chúa sẽ ban điều đó cho chúng ta.

36 Và tôi không muốn có điều đó cho đến khi tôi được hà hơi Thiêng liêng để làm điều đó. Chúa có một thì giờ cho mọi thứ. Hiểu không? Anh chị em không được đi trước nó. Nếu anh chị em cắt lúa mì trước khi...Họ đưa máy liên hợp vào đó trước lúc nó chín, anh chị em sẽ mất phần lớn hơn về lúa mì của mình. Hiểu không? Vì vậy, khi lưỡi liềm sẵn sàng được đưa vào, Chúa sẽ đẩy nó vào, rồi chúng ta sẽ đi gặt. Nhưng tôi thật sự...

37 Khi, tôi cảm thấy được thúc giục như thế. Tôi nghĩ mình sẽ lắc mình ra khỏi điều đó, trong một thời gian ngắn. Suốt cả ngày hôm qua, tôi đã không thể cất nó khỏi trí tôi, suốt đêm qua. Đi ngủ khoảng mười hai giờ. Đêm trước, chỉ ngủ khoảng ba tiếng. Và đêm qua tôi lại không thể ngủ được. Tuy nhiên, Điều gì đó nói, “Hãy thu băng bài đó, *Hôn Nhân Và Ly Dị*.” Hiểu không? Vì thế tôi—tôi...Ý Chúa, nếu điều đó cứ ở trong lòng tôi và Chúa tỏ cho tôi thêm nữa về nó, ồ, thế thì, tôi sẽ...tôi—tôi có thể ghi âm bài giảng đó. Hiểu không?

38 Nhưng, hãy nhớ, chỉ dành cho quý vị mục sư truyền đạo. Anh chị em đến, nhưng, và lắng nghe. Nhưng chính băng ghi âm, hãy để...Xem đây, vì nó sẽ được phát ra giữa các hội chúng, và một số nơi thì cách này, và một số nơi cách nọ, và rút ra quan điểm riêng của họ. Và tôi muốn các anh em mục sư truyền đạo có băng này trong sự nghiên cứu riêng của họ, và rồi để họ hành động từ nơi đó, vì họ là những người có trách nhiệm. Họ là người có

trách nhiệm. Như đi xuống và mở nó cho quan tòa nghe, một vài quan tòa địa phương này. Đúng thế.

³⁹ Thấy những gì Chúa nói về điều này, *Hôn Nhân Và Ly Dị*. Nó thiêng liêng hơn là người ta nghĩ. Và nó sẽ hòa quyện ngay với *Dòng Giống Con Rắn*. Chỉ giống y vậy, cứ di chuyển tới, đó là những bí mật của chúng. Hãy nhớ, “Trong những ngày của thiên sứ thứ bảy, tất cả các màu nhiệm của Chúa sẽ được trọn,” những điều chưa được biết đó Chúa sẽ bày tỏ. Bây giờ, theo như...

⁴⁰ Bây giờ nên nhớ, bảy giờ ba mươi là khi anh em bắt đầu buổi nhóm của mình. [Anh Neville nói, “Vâng.”—Bt.] Đây, Anh Neville, nếu anh có sứ điệp cho tối nay, hãy giảng nó. Được không? [“Không, thưa anh.”] Tôi sẽ không mất khoảng một tiếng hay bốn mươi lăm phút, và tôi sẽ thu âm phần còn lại của nó.

⁴¹ Tôi thích nghe Anh Neville. Tôi yêu mến anh ấy. Anh là người anh của tôi. Và tôi—tôi nghĩ anh là một diễn giả tuyệt vời, một mục sư tuyệt vời. Và tôi... Một điều về Anh Neville, mà tôi thích, vì anh nói bất kỳ điều gì, anh sống như những gì anh đang nói về. Vậy thì, đó là—đó là điều chính yếu.

⁴² Anh em biết, tốt hơn là anh em có thể sống như một bài giảng hơn là có thể giảng cho người ta một bài. “Vì chính anh em là những thư tín được viết, được đọc bởi mọi người.” Bây giờ, chúng ta hãy, trước khi chúng ta...

⁴³ Chúng ta có thể lật lại những trang trước, nhưng Đức Chúa Trời phải mở bài học trường Chúa nhật này, vậy chúng ta hãy cầu xin Ngài làm điều đó.

⁴⁴ Lạy Cha Thiên thượng, bởi đức tin chúng con—chúng con hướng về tương lai. Con đang hướng về giờ này, bởi đức tin, hướng đến một điều gì đó sắp xảy ra, lạy Chúa, trên đất, mà sẽ kéo dân sự Ngài lại cùng nhau. Khi chúng con thấy những giáo hội phe phái khư khư quan điểm và trở nên quá khác biệt, điều đó đang thực sự xô đẩy dân sự ra ngoài; cũng giống như đã xảy ra tại Ai-cập, một pha-ra-ôn dấy lên, không biết Giô-sép.

⁴⁵ Như đã xảy ra ở Đức, và—và ở Nga, và Ý, người ta đã dấy lên những Giô-sép, Hít-le và Stalin, Mussolini, những người mà căm ghét người Do-thái. Họ phải quay về quê hương của họ. Chúa ôi,

Ngài có những đường lối làm các sự việc, mà chúng con không hiểu. Và Ngài đã thúc ép họ. Không nhà cửa ở Đức; mọi thứ của họ bị tước đoạt. Ở Ý, Nga cũng vậy, không còn chốn nào để đi. Và họ bị đưa trở về quê nhà, chỉ để làm ứng nghiệm Lời.

46 Ôi, bàn tay thương yêu của Chúa! Thật, đôi khi, trông thật tàn nhẫn, về cách mà dân sự phải chịu đau khổ, nhưng nó, vẫn là, bàn tay dịu dàng của Đức Giê-hô-va, dẫn dắt con cái bé nhỏ của Ngài. Chúng con cảm ơn Ngài, Chúa ôi.

47 Giờ đây con cầu nguyện, lạy Chúa, khi con thấy thời buổi mà giáo phái đang ép buộc người tin, dứt phép thông công họ, nói, rằng, “Tên của họ phải được ghi trong sách của họ, nếu không họ sẽ bị hư mất. Không được dính líu gì với nhóm khác.” Chỉ bàn tay êm dịu của Đức Giê-hô-va, dẫn dắt họ đến Cây Sự Sống. Con cầu nguyện, Chúa ôi, để, mỗi người. Con biết họ sẽ. Bởi vì, đó là Lời Ngài, và Nó không thể qua đi. Và xin cho chúng con được dẫn đến Cây Sự Sống, hầu cho chúng con có thể là người sở hữu Sự Sống Đời đời, thấy được bàn tay của Chúa, và, bởi đôi mắt đức tin, trông qua bên kia những cái bóng này mà chúng con đang bước đi ngày nay, thấy Đất hứa đang nằm ngay ở phía trước.

48 Xin ban phước cho Lời Ngài, sáng nay, lạy Chúa, vài câu Kinh Thánh này và những ghi chú con đã viết xuống đây. Xin Chúa Thánh Linh đến giờ này, khi con dâng chính mình, cho sự cắt bì lưỡi và ý tưởng, tâm trí. Và hội thánh chúng con dâng đôi tai thông hiểu, tấm lòng mình, và tất cả chúng con, với nhau, để Ngài sẽ phán với chúng con qua Lời Ngài, vì Lời Ngài là Lẽ thật. Trong Danh của Lời, là Đức Chúa Jêsus Christ, chúng con cầu xin. A-men.

49 Bây giờ, hãy giở Kinh Thánh của anh chị em, đến Sách Xuất Ê-díp-tô ký. Và bây giờ tôi muốn đọc một phần Kinh Thánh từ Xuất Ê-díp-tô ký, chương thứ 3, từ câu 1 đến 12. Cứ lắng nghe, thật kỹ, khi chúng ta đọc. Xuất Ê-díp-tô ký, chương thứ 3, câu 1 đến 12.

Và Môi-se chặn những bầy chiên cho Giê-trô, ông gia mình, là thầy tế lễ tại xứ Ma-đi-an; và người dẫn bầy chiên qua phía bên kia đồng vắng, và đến núi của Đức Chúa Trời, là núi Hô-rếp.

Và Thiên sứ của CHÚA hiện ra cùng người trong ngọn lửa, giữa bụi gai kia: và...người...và người nhìn, và, kia, bụi gai đương cháy, nhưng không hề tàn.

Môi-se bèn nói rằng: Ta hãy tể bước lại, đừng xem sự lạ lớn này, mà vì có sao bụi gai...có sao bụi gai chẳng tàn chút nào.

Và khi CHÚA thấy rằng người tể bước lại xem,...

50 Muốn nhấn mạnh về điều đó!

Và khi CHÚA thấy người tể bước lại xem, Đức Chúa Trời bèn gọi người ở giữa bụi gai, mà rằng: Hỡi Môi-se, Môi-se! Và người thưa rằng: Có tôi đây.

Và Ngài phán rằng: Chớ lại gần chốn này: nhưng hãy cởi giày người ra, vì chỗ người đương đứng là đất thánh.

Rồi Ngài lại nói: Ta là Đức Chúa Trời của tổ phụ người, Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của Y-sác, và Đức Chúa Trời của Gia-cốp. Và Môi-se liềm che mặt mình; vì sợ nhìn đến Đức Chúa Trời.

Và CHÚA phán rằng: Ta đã thấy rõ ràng sự cực khổ của dân Ta ở Ê-díp-tô,...Ta đã nghe thấu tiếng kêu rêu vì có người đốc công của họ; vì Ta biết được nỗi đau đớn của họ;

Và Ta ngự xuống để cứu dân này khỏi những bàn tay của người Ê-díp-tô, và dẫn từ xứ ấy lên đến một xứ kia đẹp đẽ...một xứ rộng rãi, và một xứ được sữa và mật; tức là nơi dân Ca-na-an,...dân Hê-tít,...dân Hê-vít,...và dân Giê-bu-sít ở.

Vậy cho nên, này, tiếng kêu rêu của dân Y-sơ-ra-ên thấu đến Ta: và Ta cũng đã thấy sự hà hiếp mà dân Ê-díp-tô hà hiếp chúng nó thế nào.

Vậy bây giờ hãy lại đây, và Ta sai người đi đến cùng Pha-ra-ôn,...

51 Anh chị em để ý không? “Ta ngự xuống.” Nhưng, “Ta sai người đi.” Đức Chúa Trời, trong hình thể con người. “Đi.” Chúng ta hãy đọc câu thứ 10 lần nữa.

Vậy bây giờ hãy lại đây, và Ta sẽ sai người đi đến Pha-ra-ôn, để người có thể dắt dân Ta, là dân Y-sơ-ra-ên, ra khỏi xứ Ê-díp-tô.

Môi-se bèn thưa với Đức Chúa Trời rằng: Tôi là Ai, mà dám đi đến Pha-ra-ôn, đặng dắt dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô?

Và Ngài phán rằng: Chắc chắn Ta sẽ ở cùng người; và này là điều làm dấu cho người biết, rằng Ta đã sai người đi: Khi người đến trước...

52 Xin lỗi anh chị em.

...Khi người đã dắt dân sự ra khỏi xứ Ê-díp-tô rồi, thì các người sẽ phụng sự Đức Chúa Trời tại trên núi này.

53 Không để ý, trước đây, nhưng cảm thấy được Thánh Linh hà hơi rất sâu sắc sáng nay, tôi đã nắm bắt điều đó ngay lúc ấy. Đức Chúa Trời, sai đây tớ của Ngài trở lại nơi mà ông đã chạy trốn, Ngài ban cho ông dấu hiệu của một ngọn núi. Chưa hề để ý điều ấy cho đến ngay lúc đó. “Đây sẽ là một dấu hiệu Đờ đờ cho các người.” Hiểu không?

54 Bây giờ chúng ta sẽ nói, sáng nay, về đề tài đợt xuất hành thứ hai của dân sự Đức Chúa Trời, hay sự gọi ra của dân sự Đức Chúa Trời. *Xuất hành* có nghĩa là “được mang ra; gọi ra; lấy ra khỏi từ.” Và tôi muốn dùng điều đó như một đề tài, về đợt xuất hành thứ hai của dân sự của Đức Chúa Trời. [Anh Branham lấy tựa đề cho nó, *Đợt Xuất Hành Thứ Ba*, vào buổi nhóm tối—Bt.]

55 Bây giờ, dĩ nhiên, họ có nhiều đợt xuất hành, nhưng tôi đang nói về thì giờ mà Chúa đã gọi một đợt xuất hành, một sự phân rẽ từ nơi họ đã ở, vào lúc hiện thời. Ở đây, Chúa đang sẵn sàng làm ứng nghiệm Lời hứa Thiêng liêng của Ngài mà Ngài đã ban cho Áp-ra-ham, và cho Y-sác, và cho Gia-cốp. Nhiều năm, hàng trăm năm đã trôi qua, nhưng, tuy nhiên, Chúa không bao giờ quên lời hứa của Ngài. Trong đúng mùa, đúng thì, Chúa luôn làm cho lời hứa Ngài đúng.

56 Bởi vậy, anh chị em có thể yên nghỉ chắc chắn rằng những gì mà Chúa đã hứa trong Kinh Thánh này, Ngài sẽ thực hiện điều đó. Thật không cần phải cố gắng nghĩ bất cứ điều gì khác, và nói,

“Ồ, nhà tiên tri thì, có thể, đã sai,” hay, “điều đó không thể xảy ra vào thời đại này.” Lúc đó trông dường như không thể được, bất khả thi hơn bây giờ. Nhưng Chúa đã thực hiện điều đó, dầu sao đi nữa, bởi vì Ngài đã hứa Ngài sẽ làm điều đó.

⁵⁷ Và xem Ngài làm điều đó thật đơn giản thế nào. “Ta đã ngự xuống. Ta đã nghe lời kêu van. Ta nhớ lại lời hứa của Ta. Và Ta đã giáng xuống để làm điều đó, và Ta đang sai người. Người hãy làm điều đó. Ta sẽ ở với người. Tất nhiên, Ta sẽ ở cùng người. Sự Hiện Diện không bao giờ-, không bao giờ sai của Ta sẽ ở cùng người bất cứ nơi đâu người đi. Đừng sợ.” Hiểu không? “Ta đang xuống để giải cứu.” Tôi chắc chắn tâm trí thuộc linh nắm được điều đó. Hiểu không? Hiểu không? “Ta—Ta—Ta sẽ sai người, đem dân Ta đến một cuộc xuất hành. Kêu gọi họ ra khỏi, và Ta sẽ ở cùng người.”

⁵⁸ Vậy thì, làm thế nào—làm thế nào chúng ta có thể nghỉ ngơi, làm thế nào đức tin có thể nắm giữ điều đó tại đó. Hiểu không? Chúa sẽ làm điều đó. Ngài đã hứa. Cho dầu thế nào đi nữa, hoàn cảnh là thế nào, hay bất kỳ ai khác nói gì, Chúa sẽ thực hiện điều đó, dù sao đi nữa, bởi vì Ngài đã hứa. Và Ngài làm quá đơn giản, đến nỗi, nó—nó vượt quá sự—sự hiểu biết của tâm trí có văn hoá là người mà sẽ cố gắng lý luận về điều đó, “Làm thế nào nó có thể được?”

⁵⁹ Tôi không có ý muốn nói một người bây giờ, với tâm trí tốt, minh mẫn, giáo dục tốt, rằng người đó sẽ không hiểu Nó. Điều đó tốt thôi, và tuyệt vời, hể chừng nào anh ta dùng điều đó không phải để biện luận, nhưng, văn hóa đó mà anh ta có, để tin Chúa. Hãy để nó được cải tạo thành sự đơn sơ lắng nghe những gì Chúa đã phán, và tin Nó. Thế thì văn hóa của người ấy sẽ giúp ích cho người ấy.

⁶⁰ Chú ý. Nhưng khi người ấy cố gắng lý luận, “Nó không thể làm được,” lúc đó điều ấy sẽ khiến anh cách xa khỏi Chúa, thường xuyên, luôn mọi lúc, khi anh ta đang cố gắng để—để lắng nghe những gì, sự hiểu biết riêng của mình. Hiểu không? Nếu anh chị em không hiểu, và Kinh Thánh nói một điều gì đó, cứ chấm câu Nó, “A-men.” Cứ để nó giống y như thế.

61 Bây giờ, thay vì tham khảo những câu Kinh Thánh này, anh chị em có thể ghi lại chúng, trong bài học trường Chúa nhật này. Nhưng tôi sẽ, có lẽ, nếu anh chị em muốn xem nó. Nhưng, trước tiên, tôi có rất nhiều ở đây. Chúng ta hãy...

62 Trước khi chúng ta có thể tìm thấy cuộc xuất hành này có ý nghĩa gì, và tôi sẽ làm hình bóng cho cuộc xuất hành bây giờ... cuộc xuất hành hồi đó, với cuộc xuất hành bây giờ, và xem thử nó có tương đồng với nhau không. Một trong chúng là thuộc về tự nhiên. Và chính là những điều giống nhau như vậy mà Ngài đã làm trong thiên nhiên, Ngài đang làm hình bóng một lần nữa, tiền hình bóng điều đó về mặt thuộc linh, một đợt xuất hành thuộc linh.

63 Thật huyền diệu, để thấy Lời của Chúa! Làm sao người nào có thể nói Nó không được hà hơi? Điều này chỉ cách khoảng hai ngàn tám trăm năm, anh chị em biết đấy. Và cách mà Ngài đã hứa điều đó, và những gì Ngài đã làm và bày nó ra đó làm ví dụ, cách mà Ngài—Ngài—Ngài làm cái bóng của điều gì đó để làm chứng về tính—tính chất xác thực. Tôi nói tiếp về điều đó, tối nay, giữa mặt trăng và mặt trời, ý Chúa.

64 Nhưng, trước hết, chúng ta phải xem lại Sáng thế ký để thấy tại sao họ đã xuống xứ Ai-cập. Tại sao dân Chúa ra khỏi xứ đó? Rốt lại, Chúa đã hứa điều đó, ngay tại đó nơi bắt đầu xảy ra, với Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp, tại Pa-lét-tin, Chúa đã ban cho họ xứ đó, và phán, “Đây là nó.”Ồ, thế thì, tại sao dân lại không ở nơi mà Chúa đã sẵn sẵn cho họ?

65 Đó cũng là vấn đề, ngày nay. Chúa ban cho chúng ta một lễ ngũ tuần. Ngài ban cho chúng ta Sách Công vụ. Ngài ban cho chúng ta Đức Thánh Linh, để hướng dẫn và dẫn dắt cho chúng ta. Ngài ban cho chúng ta một Xứ. Và tại sao chúng ta đi ra khỏi Nó? Tại sao hội thánh đi ra khỏi Nó? Tại sao hội thánh Cơ-đốc giáo lớn ngày hôm nay không sống giống như Sách Công vụ trở lại, mang lại những điều giống như vậy? Có lý do nào đó cho điều đó.

66 Tất cả chúng ta đều biết chúng ta bị phân tán, và chúng ta đang ở trong tình trạng kinh khủng. Và tình trạng kinh khủng nhất mà—mà Cơ-đốc giáo từng sống, là ngày nay. Và chúng ta

đang ở trên...ngay trên mé vực của—của một sự phán xét lớn, kinh khiếp đang đặt cho hội thánh. Và trước khi sự phán xét này có thể xảy ra, Chúa đang kêu gọi cuộc xuất hành, giống như Ngài đã làm lúc đó. Tội lỗi của người A-mô-rít đã chất đầy, vì vậy Ngài—Ngài đang kêu gọi một—một cuộc xuất hành thuộc linh. Bây giờ chúng ta hãy trở lại chốc lát, trong hình bóng, và tìm thấy.

67 Họ đã đi xuống Ai-cập, tất cả chỉ vì sự ghen tị về một người em trai. Đó là lý do Y-sơ-ra-ên đã ở Ai-cập vào lúc đó, ra khỏi xứ. Hãy nhớ, những lời hứa của Chúa đã có chỉ chừng nào họ ở trong miền đất đó.

68 Bây giờ anh chị em có thể thấy được những gì chúng ta đã nói trong lời cầu nguyện, cách đây một lát không? Tại sao Chúa phải làm cứng lòng Pha-ra-ôn? Để đưa dân sự trở lại trong miền đất hứa, trước khi Ngài có thể ban phước cho họ, để mang Đấng Mê-si đến cho họ.

69 Ngài đã làm cứng lòng Hít-le thế nào, để chống lại người Do-thái, trong khi ông ta một nửa là người Do-thái, chính ông ta? Ngài phải làm điều đó trong Stalin, Mussolini cách nào? Hiểu không? Những người không được hà hơi, giống như một dân, họ—họ...Chúa phải lấy những—những điều mà họ đang sống bởi đó, luật pháp của xứ, nhiều lần, để làm cho lời hứa của Ngài thành sự thật. Vì thế, Ngài phải làm cứng lòng những nhà độc tài này, để người Do-thái về lại đất hứa. Nó phải là cách ấy.

70 Bây giờ chúng ta tìm thấy, rằng, đi xuống đó, Giô-sép...Chúng ta biết câu chuyện ấy, khi chúng ta trở lại trong Sáng thế ký, và anh chị em có thể đọc nó. Bởi vì, tôi vừa bắt đầu hơi trễ bài học trường Chúa nhật dài này, và tôi sẽ cố gắng đi nhanh.

71 Chú ý bây giờ. Hãy đọc câu chuyện đó khi anh em có thể, về Giô-sép, được sinh ra sau những anh mình, kế út. Tâm trí thuộc linh sẽ nắm được điều đó ngay giờ này. Chàng không phải con út; Bê-ni-gia-min mới là con út. Nhưng, trong sự tuyệt giao, hãy quan sát. Giô-sép và Bê-ni-gia-min là anh em ruột, và chỉ hai người là anh em. Bê-ni-gia-min chưa hề được công nhận cho đến lúc chàng gặp Giô-sép. Và trên hết thấy những người còn lại của họ, Bê-n-

gia-min được cho phần gấp đôi mọi thứ mà Giô-sép ban. Được rồi. Bây giờ để ý, chúng ta tìm thấy rằng ở dưới đó, họ đã...

⁷² Chàng bị mang ra khỏi các anh của chàng bởi vì chàng thì thiêng liêng. Chàng là vĩ nhân, dù khiêm nhường nhất trong bọn, nhỏ nhất trong đám. “Và họ ghét chàng vô cớ.” Họ không nên ghét chàng. Họ nên tôn trọng chàng. Bởi vì, tại sao họ ghét chàng, vì chàng là một người em trai mà? Chính xác không phải thế. Họ ghét chàng bởi vì Chúa ban ơn cho chàng nhiều hơn Ngài đã ban cho các anh. Hiểu không? Ngài ban cho chàng một—một—một—một sự thông hiểu thuộc linh. Chàng có thể thông giải những giấc mơ, một cách hoàn hảo. Và chàng có thể báo trước những sự việc mà sẽ ứng nghiệm, cách hoàn hảo, thật chính xác cách chúng là vậy. Và chàng—và chàng đã không e sợ gì hết.

⁷³ Chàng thấy giấc—giấc mơ về những bó lúa kia cúi trước bó lúa của chàng, và những người anh của chàng lúc ấy trở nên giận dữ với chàng. Họ nói, “Tôi đoán, thế thì, thằng nhóc thánh quá máu,” nói cách khác, “tụi tao phải cúi xuống trước mày ngày nào đó à?” Nhưng đó là cách nó xảy ra. Hiểu không? Làm thế nào những tay khổng lồ to lớn kia lại cúi mình trước anh chàng bé nhỏ, không quan trọng ấy đứng ở đó? Nhưng họ đã cúi mình, chắc chắn vậy, và cầu khẩn sự thương xót. Nhưng tuy nhiên, chàng vẫn chưa nắm quyền lực, anh em biết đấy. Chàng chỉ mới trong hình thể trẻ con lúc đó.

⁷⁴ Và rồi chúng ta tìm thấy, bằng cách làm điều này, Giô-sép bị đem ra khỏi các anh mình, các giáo phái, và chính chàng ra khỏi. Hiểu không? Các anh chàng, tất cả ở trong xứ. Và rồi xảy ra một điều thật lớn như vậy. Chúng ta nhận thấy rằng Y-sơ-ra-ên...hể chừng nào họ ở trong nơi cư ngụ của mình, và giữ như vậy. Vậy thì, đó là một điều tốt, để ở lại trong nơi đó. Thật đúng vị trí của mình, điều đó đúng. Nhưng, họ đã tống khứ Thánh Linh.

⁷⁵ Những người truyền thống, ngày nay, biết địa vị họ là gì, bởi ý niệm trí tuệ về Kinh Thánh, nhưng không có Thánh Linh. Họ đã chối bỏ Giô-sép, đuổi Chàng ra. Họ không muốn có liên quan gì với Nó. “Nó là một đám cuồng tín thánh. Nó là một...Chúng ta không muốn liên quan gì với Nó.” Họ dứt phép thông công Ngài, bán tháo Ngài, cho thế gian. Họ ra khỏi sự thông công của mình.

⁷⁶ Vậy thì, bởi làm điều đó, họ đã ra khỏi nơi ở, bị đưa xuống Ai-cập, sau đó.

⁷⁷ Bây giờ, câu chuyện về những người anh ghen tị này chắc chắn là một sự so sánh lớn với mặt thuộc linh của nó ngày hôm nay. Chúng ta—chúng ta hết thấy đều ý thức về điều đó, đó là sự ghen tị thuần túy, không trong sạch. Nó là sự ghen tị ô uế, dơ bẩn, đã biết từ lâu. Hiểu không? Không có sự trong sạch nào trong sự ghen tị. Hiểu không? Không có gì ngoài sự ghen tị bẩn thỉu. Khi mà, họ thấy cũng cùng Kinh Thánh, và bản tánh của cùng Chúa Trời mà đã viết Kinh Thánh, chứng thực chính Ngài, và rồi quay lại bác bỏ Kinh Thánh đó mà không có lý do. Trong sạch...Ồ, không trong sạch. Như tôi đã nói, đó là sự ghen tị dơ bẩn. Hãy quan sát Chúa chữa lành người đau, khiến người chết sống lại, cũng Đức Chúa Trời đó đã sống trong thời của các sứ đồ! Cũng Phúc âm mà họ đã chép, dành cho chặng hành trình thuộc linh này, là cùng Đức Chúa Trời mà làm điều giống như vậy. Vì vậy họ là không gì cả ngoài sự ghen tị, đã tuyệt giao, “Và chúng ta sẽ không có Nó trong vòng dân sự của chúng ta.” Hiểu không? Xua đuổi họ đi!

⁷⁸ Họ nghĩ, các người anh, rằng một người như thế thì vô dụng đối với họ, vì vậy, “Sao không tống khứ nó đi?”

⁷⁹ Đó là điều mà, sự việc cũng giống vậy xảy ra ngày nay. Họ nghĩ, rằng, “Bởi vì giáo hội của chúng ta đã trở nên trí thức, rằng chúng ta có những đám đông ăn mặc đẹp nhất, tổ chức lớn nhất, những mục sư truyền đạo thông minh nhất, rằng chúng ta không cần gì đến Thánh Linh theo cách mà Nó đã có thời đó.” Rằng, họ đầy đủ rồi. Nói cách khác, hành động mạnh hơn lời nói: Rằng những thần học viện của họ, và của họ...bộ não của họ—của con người họ, và việc đến với nhau của họ và—và thảo luận điều này, là có khả năng hơn, với trí tuệ của chính họ, để sắp đặt một Hội thánh trong trật tự, tốt hơn là những gì Thánh Linh có thể làm. Vì vậy, họ không cần Thánh Linh nữa. “Nó là Điều gì đó mà ngày hôm nay chúng ta không cần. Nó là, thời đó đã qua rồi.” Vậy thì, điều đó thật sự không đúng chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] “Chúng ta không cần Thánh Linh để chữa những người đau. Chúng ta đã có các bác sĩ. Chúng ta không cần Thánh

Linh để nói tiếng lạ. Tất cả chúng ta đều là những người thông minh.” Và khi anh chị em làm thế, anh chị em loại ra, ngay từ cơ cấu của mình, vành đai Sự sống.

⁸⁰ Chúa Jêsus đã phán với họ là những người Do-thái, trong thời của Ngài, “Các người há chẳng đọc rằng, ‘Hòn Đá bị loại ra là Hòn Đá chủ mà cả tòa nhà phải xây lên trên không?’”

⁸¹ Bây giờ, anh chị em hiểu điều tôi muốn nói không? Tôi tin chắc anh—anh chị em có thể nắm được điều đó. Rằng, lý—lý do của nó bây giờ, là vì họ nghĩ họ không bao giờ cần đến Nó. “Chúng ta không cần những người nói tiếng lạ. Chúng ta không cần những người thông giải tiếng lạ. Chúng ta không cần những tiên tri Cựu Ước sắp đặt chúng ta theo trật tự, bởi Đức Thánh Linh. Chúng ta hiểu Nó.” Hiểu không? Họ đã chấp nhận một hệ thống do con người lập nên để thay thế Thánh Linh.

⁸² Cho nên, có những người mà được chọn, có tên của họ trong Sách Sự Sống của Chiên Con, họ không thể hành động vì điều đó. Họ có tâm trí thuộc linh, và do đó họ không thể đi theo điều đó. Họ không thể chịu được điều đó, cho dù cha mẹ họ đã sống trong bất kỳ tổ chức giáo hội nào.

⁸³ Khi giáo hội làm ra, làm gì, có lẽ nó sẽ không nói điều đó rõ ra.Ồ, không. Họ không nói thẳng ra, nhưng những hành động của họ chứng minh điều đó. Đây là Lời. Và Chúa Thánh Linh chứng minh nó giữa những người đó, khi Ngài có thể nhóm họ lại với nhau, rằng Ngài vẫn còn chữa lành cho người đau, và khiến người chết sống lại, và nói tiếng lạ, và đuổi quỷ. Vì vậy, nó tùy thuộc vào...những gì ở bên trong của một người.

⁸⁴ Bà Arganbright ở đó, đang suy nghĩ điều đó, ngày nọ, ngồi ngoài đó khi đi dạo, nhỏ ít cỏ, lúc bà đang cắt cỏ. Tôi đi ngang qua, ngay bên cạnh bà. Bà không biết tôi, và tôi cứ để cho bà làm. Tôi quan sát.

Bây giờ để ý Thánh Linh trong công việc vĩ đại của Ngài.

⁸⁵ Giáo hội cảm thấy rằng nó không cần Thánh Linh. Các giáo hội sẽ bảo anh chị em thế. Và người ta có thể đứng lên và đưa ra cho anh chị em một cuộc nói chuyện thật trí tuệ như vậy, có thể hầu như làm cho anh chị em tin điều đó. Bây giờ chúng ta hãy

dừng lại ở đó, một phút. Chúa Jêsus há chẳng nói rằng cả hai sẽ thật gần gũi nhau đến nỗi, “Nó sẽ lừa dối ngay chính người được Chọn nếu có thể được”? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Những cuộc trò chuyện trí thức thật dễ chịu, đến nỗi nó sẽ—nó sẽ lừa dối người ta. Đó là phúc âm, đó là những con người mà có thể nắm giữ lời đó theo cách như vậy, để họ có thể hầu như tạo nên bất cứ con người trí tuệ nào, nếu quý vị đang chỉ cây vào trí tuệ của họ, họ—họ sẽ lên án Thánh Linh, và—và làm theo cách của con người. Chúng ta thấy điều đó.

⁸⁶ Vậy thì, đó là điều tương tự họ đã nghĩ về Giô-sép, và họ tổng khứ chàng. Và, ồ, xuống Ai-cập, ồ, thật chúng ta có thể suy nghĩ, thật tôi có thể mất nhiều giờ để nói. Anh chị em có thể ở đây trong ba năm và không bao giờ rời chủ đề đó, ngày và đêm, và vẫn sẽ còn tìm thấy những vấn đề cốt lõi lớn của Thánh Linh. Tâm trí thuộc linh có thể nhìn xuống Ai-cập và thấy sự bắt bớ có thể nổi lên; có thể thấy Giô-sép bị bắt đi, để sự bắt bớ có thể dậy lên. Và rồi thấy Đức Chúa Trời, với bánh xe của Ngài trong các bánh xe, mọi thứ vận hành khắp nơi một cách hoàn hảo. Hãy xem Phô-ti-pha chối bỏ Giô-sép; thấy lời nói dối đó. Và thấy Giô-sép ở trong tù, và râu chàng mọc dài ra, bị tuyệt giao khỏi các anh mình. Nhưng rồi, thỉnh linh, Chúa đi vào. Hiểu không?

⁸⁷ Thật chúng ta có thể thấy bánh xe trong các bánh xe, đang hoạt động! Kế hoạch vĩ đại của Chúa vận hành mọi sự đến với cuộc xuất hành này, đến lúc này khi Ngài gọi dân Ngài trở lại xứ, trở lại nơi ấy, trong vị trí mà Ngài có thể ban phước cho họ và đặt giữa họ Đấng mà Ngài đã hứa Ngài sẽ đặt giữa họ. Họ phải ở trong xứ của họ. Hãy nhớ, họ phải ra khỏi xứ mà họ đã vào, và đi vào miền đất hứa, trước khi Đấng Mê-si được hứa của họ có thể đến.

⁸⁸ Và Hội thánh phải làm điều giống vậy; ra khỏi nhóm người chối bỏ đó, vào trong lời hứa, trước khi Đấng Mê-si có thể được bày tỏ trước họ. Anh chị em hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Sự Sống của Đấng Mê-si, được bày tỏ, khiến cho Hội thánh sẵn sàng, một Nàng Dâu.

⁸⁹ Một người nữ kết hôn với một người đàn ông, và bất đồng với anh ta, điều đó sẽ là một—một kiểu xào xáo nào đó, liên tục.

Nhưng khi một người nam và vợ mình, bạn gái của anh ta, hôn thê của anh, khi họ ở trong sự hài hòa hoàn hảo, như một linh hồn và một tâm trí, bởi vì họ sẽ nên một thịt.

90 Thế thì, khi Hội thánh có thể đi vào trong sự hài hòa như vậy với Chúa, cho đến lúc sự bày tỏ của Chàng Rể được bày tỏ trong Nàng Dâu, bởi vì họ sẽ trở nên một! Ô, thật là một bài học tuyệt vời. Được rồi.

91 Bây giờ, nên nhớ, tâm trí thuộc linh nắm bắt được điều này, có thể thấy hình bóng và tiền hình bóng, và bắt lấy nó. Vì một điểm, thật sự, chúng ta có thể nói hàng giờ về điều đó. Hãy xem những gì xảy ra.

92 Và tại sao chúng ta đợi suốt những năm này, kể từ ốc đảo thời gian này? Anh chị em biết, Kinh Thánh nói, rằng, “Hội thánh trốn vào đồng vắng, nơi nó được nuôi dưỡng trong thì này đến thì nọ.” Và tại sao tất cả điều này đã xảy ra? Để chúng ta...Hiểu không? Nó vẫn là các bánh xe của Chúa trong các bánh xe.

93 Vì sao Chúa đã không làm điều này, cách đây đã lâu, khi đàn ông ngồi xuống với những bút chì, và—và đàn bà, và cố gắng kéo dài thì giờ đó? Như Judge Rutherford và nhiều người trong họ, nói rằng, “Chúa Jêsus sẽ tái lâm vào năm ’14.” Và—và Mẹ Shipton đã đưa nó lui lại sau đó, và đại loại như thế, suốt những lần này. Và, thấy đó, khi đi qua điều này, bằng những gì họ cố hình dung ra Kinh Thánh, đây, họ đã hủy hoại nó. Nó được che giấu. Nó thực sự được giấu kín. Và làm thế nào Kinh Thánh lại có thể chống lại chính Nó, khi Chúa Jêsus phán, “Không ai biết giờ hay phút”? Hiểu không? Hiểu không? Họ chỉ lấy một mảnh của Kinh Thánh và giữ lấy Nó.

94 Anh chị em hãy nắm toàn bộ Sự việc. Rồi, nếu Chúa ở trong đó, thì Chúa sẽ bày tỏ điều đó là Lẽ thật. Giống như sự chữa lành Thiêng liêng, nếu đó không phải là Lẽ thật, thì nó không phải là Lẽ thật; Chúa không có gì liên quan với nó. Nhưng nếu Ngài tỏ bày Nó là Lẽ thật, thì Nó là Lẽ thật. Đúng như Chúa Jêsus...

95 Đức Chúa Trời phán, “Nếu có một người trong các người, là một tiên tri, hay thiêng liêng, Ta sẽ nói với người ấy. Và những gì người nói xảy ra, thì hãy nghe. Chính là vậy. Nhưng nếu lời

tiên tri của người sai, thế thì...” Chúa không thể sai. Ngài là vô hạn, không thể sai lầm, có quyền tuyệt đối, và Ngài không thể sai. Vậy, nếu người đó đang nói, thì điều đó cho thấy người. Nếu người nói những lời của riêng mình, nó sẽ sai. Nhưng nếu người nói Lời Chúa, thì không thể sai, vì chính là Chúa đang nói. Lúc đó, sự hà hơi của người đến từ Chúa, và nó sẽ...nó thật sự phải đúng. Đó là cách Chúa bảo làm điều đó. Đó là cách Kinh...

⁹⁶ Trong Cựu Ước, Ngài phán, “Nếu họ không nói theo luật pháp và các đấng tiên tri, chính là vì họ không có Sự Sống trong họ, không có Ánh Sáng trong họ.” Đúng. Họ phải nói theo luật pháp và các tiên tri. Và một lời tiên tri, hay bất kỳ điều gì khác, phải theo Lời. Nếu không, thì nó sai. Hiểu không?

⁹⁷ Bây giờ, chúng ta thấy rằng tất cả điều này xảy ra, bởi vì, đã chờ đợi. Những cuộc phục hưng: tín đồ Giám Lý, Lutheran, Báp-tít, những người Campbellite, và—và tất cả những người khác. Họ đã có những cuộc phục hưng lớn. Tín đồ Na-za-ren, Hành hương Thánh, Ngũ Tuần, tất cả đều có những sự phục hưng vĩ đại. Nhưng cuộc xuất hành lớn chưa đến. Tại sao? Đức Chúa Trời đã phán bảo Áp-ra-ham Ngài sẽ giữ ông trong xứ ngay lúc đó, nhưng tội—tội lỗi của những người A-mô-rít chưa đầy đầy. Và Chúa đã kiên nhẫn, chờ đợi. Người ta, cố hình dung ra, họ có thể thấy Kinh Thánh đi ngay vào điều gì đó. Chạy thẳng vào điều gì đó, họ nói, “*Đây là ngày ấy. Đây là lúc.*” Nhưng anh em không hiểu rằng tội lỗi của người A-mô-rít chưa đầy đầy.

⁹⁸ Bốn trăm năm họ đi xuống Ai-cập, và được đem ra. Nhưng họ thực sự ở lại bốn trăm bốn mươi năm, vì sự chối bỏ về đấng tiên tri. Họ phải chịu đau khổ thêm, gần bốn mươi năm dưới đó trong đồng vắng, trước khi Chúa mang họ ra khỏi. Môi-se ở trong đồng vắng bốn mươi năm trước khi ông trở lại để giải cứu họ, anh em thấy đó. Bốn mươi năm trôi qua, đã thêm vào, bởi vì họ đã khước từ sứ điệp.

⁹⁹ Vậy thì, bốn mươi năm trong thì giờ của Chúa sẽ là khoảng một phút rưỡi, với thời gian của chúng ta. Điều đó cho thấy sự khác biệt nhiều bao nhiêu. “Một ngàn năm chỉ là một ngày.” Hiểu không? Thậm chí, sẽ không phải là một phút. Để ý, trong điều đó.

¹⁰⁰ Bây giờ chúng ta đã trễ rồi. Tại sao? Chúa đã kiên nhẫn, đợi chờ, quan sát. Để cho tín—tín đồ Lutheran dấy lên trong một cuộc phục hưng, rồi tổ chức. Để cho người Giám Lý dấy lên trong cuộc phục hưng; tổ chức. Để cho John Smith, giáo hội Báp-tít, dấy lên với một cuộc phục hưng lớn; rồi lập tổ chức. Để cho người Ngũ Tuần dấy lên với sự phục hồi các ân tứ; rồi lập tổ chức. Cho đến khi tội lỗi đầy tràn, lúc đó Chúa thấy mệt mỏi, rồi ở đó đến một cuộc xuất hành.

¹⁰¹ Và chúng ta thấy điều đó, rằng chính dân sự họ có thể nhìn ngược dòng thời gian, rằng điều đó bị rửa sả. Họ lấy vàng bạc và một bộ đồ đẹp Ba-by-lôn, lần nữa. Và đó là vật đã bị rửa sả giữa dân sự, khi nhiều người cố tiêm vào những ý tưởng riêng của mình về các sự việc.

¹⁰² Chúng ta phải ở lại với Lời đó. Đó là những mạng lệnh của Chúa, là, “Không được động đến vật gì trong thành phố đó, thành bị rửa sả đó. Đừng động đến nó. Hãy để mặc nó.”

¹⁰³ Và A-can nghĩ rằng mình có thể lấy bạc vàng này và sống đàng hoàng giống phần còn lại của thế gian, và bộ đồ đẹp Ba-by-lôn. Ô, với những A-can trong các trại quân! Hiểu không? Nhưng việc đó bị rửa sả, và nó luôn bị rửa sả. Nó bị rửa sả kể từ chính Hội đồng Nicene, tại Nicaea, Rô-ma, đã bị rửa sả kể từ đó. Nhưng Chúa đã để cho tội lỗi đầy dẫy lên, cho đến khi thì giờ của dân A-mô-rít được đầy trọn.

¹⁰⁴ Và bây giờ bất cứ người nào với sự thông hiểu thuộc linh, hãy nhớ, tôi tiếp tục trích dẫn, sự thông hiểu *thuộc linh*, anh chị em có thể thấy rằng tội lỗi của dân tộc này đã đầy tràn. Nó tổ chức và tái tổ chức, và tổ chức và tổ chức. Và giờ đây nó đã liên hiệp, và gia nhập với điều gì khác. Tội lỗi đã đầy. Đã đến lúc xuất hành, thì giờ cho sự gọi ra, để đến miền Đất hứa. Không phải lời hứa, chỉ đất nước khác để đi đến; nhưng đến một Quê Nhà, Thiên hi niên, đến lúc cho sự gọi ra. Tội lỗi của dân này (đánh vào nó lần nữa tối nay, ý Chúa) đã đầy dẫy. Nó ô uế.

¹⁰⁵ Anh chị em nói, “Anh Branham, nước mà anh đang sống à?” Vâng thưa quý vị. Chắc chắn. Anh chị em nói, “Là công dân nước Hoa Kỳ, anh không nên nói như thế.” Thế thì, Ê-li đã không nên gọi sự rửa sả trên Y-sơ-ra-ên, vì ông cũng là người Y-sơ-ra-ên vậy.

Những tiên tri còn lại không bao giờ nên rửa sả dân đó mà họ là dân Y-sơ-ra-ên.

¹⁰⁶ Nhưng họ chỉ nói, không phải ý nghĩ riêng của họ, nhưng Lời của Chúa. Hiểu không? Tùy thuộc vào chỗ anh chị em đang có sự hà hơi từ đâu. Tùy thuộc nó đến như thế nào. Nếu nó mâu thuẫn với Lời, hãy để mặc nó. Tôi yêu cầu bất kỳ người nào chứng minh rằng điều Đó mâu thuẫn với Lời.

¹⁰⁷ Kinh Thánh há chẳng nói, trong Khải huyền 13 sao? Đó là nơi đất nước này xuất hiện. Quốc gia này là số mười ba, đất nước của người đàn bà. Nó là một người đàn bà, trong Kinh Thánh. Người đàn bà trên những đồng tiền của chúng ta. Đó là quốc gia của người đàn bà. Đó là nơi sự bại hoại của người đàn bà bắt đầu, khởi đầu, nơi nó chấm dứt. Sự bại hoại khởi đầu trong vườn Ê-đen, bởi không tin Lời Chúa. Đây là nơi áp ra những nữ thầy giảng và mọi thứ khác. Sự ô uế của thế gian đến ngay từ Hollywood, đất nước tồi tệ nhất trên thế giới; ly dị nhiều hơn, phần còn lại của thế giới cộng lại. Hiểu không? Tại sao? Anh chị em sẽ tìm thấy một trong những ngày này, ý Chúa. Anh chị em sẽ thấy tại sao, vật bị rửa sả này. Anh chị em có thể thấy sự mù quáng của loại ly dị này mà Sa-tan đã áp đặt trên mắt người ta. Chúng ta đang ở trong thì giờ khủng khiếp. Sự cuối cùng của chúng ta hầu gần bây giờ, tôi tin vậy. Họ bại hoại, bại hoại đến tận cốt lõi.

¹⁰⁸ Nó xuất hiện trong Khải huyền 13, số mười ba. Và hãy nhớ, nó dấy lên giống như một con chiên, tự do tôn giáo. Nhưng rồi nó nhận quyền lực từ con thú; một hình tượng giống nó. Và nó nói với tất cả thẩm quyền, và làm cũng chính những điều bại hoại mà con thú đã làm trước nó. Thế thì hãy nói cho tôi biết điều đó chẳng được nói tiên tri về dân tộc này sao? Tình trạng A-mô-rít sắp sửa chín mùi, vì chúng đang làm việc trong đó rồi.

¹⁰⁹ Và ngay cả giáo hoàng mới của chúng ta, mục đích chính của ông là liên kết các anh em với nhau. Và, với con mắt xác thịt, đó chính là điều để làm. Nhưng, trong mắt Chúa, nó trái nghịch với Thánh Linh. Chúng ta không thể lẫn lộn với điều đó. Và mỗi giáo hội sẽ bị gọi vào trong liên hiệp đó. Hãy ra khỏi điều đó,

càng nhanh càng tốt. Anh chị em sẽ nhận lấy dấu của con thú, mà không biết mình đang làm gì. Hãy ra khỏi nó.

110 Tôi hy vọng tâm trí thuộc linh có thể nắm được điều đó. Tôi tin chắc anh em biết. Nhưng tôi tự hỏi, ở ngoài kia. Dù sao đi nữa, anh em không thể viếng thăm mọi quốc gia. Anh em có thể gửi những băng ghi âm đến đó. Chúa sẽ có cách nào đó bắt lấy tâm trí đó ngoài kia nơi hạt giống được gieo. Đúng. Và ngay khi Sự Sáng đánh vào nó [Anh Branham vỗ tay với nhau một lần—Bt.], nó mất đi, nhận lấy Sự Sống. Giống như người đàn bà bên giếng, nàng nói, “Là Nó đấy.” Nàng đã bắt lấy Nó.

111 Hãy ra khỏi điều đó. Nó bị rửa sạch. “Bị rửa sạch à?” Nói cho tôi nơi nó từng sa ngã và sống lại. Hãy nói cho tôi biết một người từng đứng dậy mà không sa ngã. Vì vậy, anh chị em có thể thấy rằng việc đó là sai. Được rồi.

112 Tội lỗi chưa đầy cho đến lúc đó, với dân A-mô-rít, do đó họ phải nán lại và chờ đợi trước khi xuất hành. Nhưng khi người A-mô-rít với tội lỗi của họ đã đầy, thì có một cuộc xuất hành thuộc linh, hay xuất hành xác thịt, để dẫn dân sự đến miền đất tự nhiên, nơi mà dân A-mô-rít xác thịt đã từng cư ngụ, gọi đó là đất của họ.

113 Và tội lỗi của giáo phái A-mô-rít tự xưng họ là “Hội thánh,” quá lâu, cho đến khi tội lỗi của họ được gần đầy dẫy.

114 Sẽ có một cuộc xuất hành, nơi mà Chúa sẽ tỏ cho thấy ai là ai; nơi Hội thánh chính Nó, Nàng Dâu của Chúa Jêsus Christ, sẽ được xuất-ra, vào trong miền Đất đã được hứa. “Trong Nhà Cha Ta có nhiều chỗ ở, trong nơi này.” Anh chị em không phải đến Đó và chiến đấu giống họ đã làm. Nó đã được chuẩn bị rồi. Nếu đền tạm cư ngụ trên đất này tan rã, chúng ta đã có một đền tạm khác đang đợi rồi, “Hầu cho Ta ở đâu, thì các người cũng sẽ ở đó.” Cuộc xuất hành lớn đã cận kề!

115 Hãy xem cách Chúa đã thực hiện cuộc xuất hành đó, những gì Ngài...những gì Ngài đã chuẩn bị, và nghiên cứu chỉ trong một phút, rồi nhìn vào ngày hôm nay. Được rồi. Để ý, trước cuộc xuất hành này, “Ở đó dấy lên một—một pha-ra-ôn không biết Giô-sép.” Hiểu không? Một pha-ra-ôn không biết Giô-sép. “Không biết

Giô-sép.” *Giô-sép* tiêu biểu cho điều gì? Phần thuộc linh trong cuộc xuất hành thuộc linh này.

¹¹⁶ Ở đó lúc bấy giờ dấy lên, “Chúng ta thì tự do.” (“Người đàn bà được nuôi một thì, các thì, và nửa thì.”) Nhưng cuối cùng ở đó dấy lên một—một Giô-...hay là một nhà độc tài pha-ra-ôn mà không biết tự do tôn giáo, liên hiệp họ lại với nhau. Đừng để điều đó đi qua anh chị em. Có một thời mà ở đó có một pha-ra-ôn, trước hết, phải đến.

¹¹⁷ Và các tổ chức đã sống trong sự ham muốn dục vọng, sống giống như nhánh được tháp vào, vào trong nhánh nho thật của Cơ-đốc giáo, nhưng nó vẫn mang bông trái nguyên thủy của mình: những người nữ, ăn mặc hở hang; những người nam, trí thức, và chối bỏ quyền phép của Thánh Linh. Nhưng, nó đã sống dưới danh nghĩa của một hội thánh Cơ-đốc giáo. Nó là nhánh nho tháp. Nhưng Người trồng vườn nho đang đến bây giờ để tỉa sửa cây nho đó, như Ngài đã phán Ngài sẽ làm. Tất cả những người mà không kết quả bị cắt bỏ và bị ném vào lửa và thiêu đốt.

¹¹⁸ Đó là một điều kinh khủng để nói, nhưng Lê thật đôi khi dường như kinh khủng, như vừa bảo cho anh chị em, cách mà Chúa đem con cái của Ngài qua những dòng nước sâu và đất lầy cùng các thứ thế nào. Ngài làm theo cách đó. Hãy nhớ, cái—cái bình phải bể thành những mảnh nhỏ, từng bó, những mảnh nhỏ được đúc lại và nằm trên đất lại. Phá hủy nó giống một điều kinh khủng, nhưng nó phải được thực hiện như vậy, để chiếc bình được làm lại, chiếc bình hay bất kỳ cái gì anh chị em đang làm.

¹¹⁹ “Có một pha-ra-ôn được dấy lên, người không biết Giô-sép.” Và đó là sự bắt đầu của sự bắt đầu. Đó là sự bắt đầu của sự xuất hành. Và khi điều đó bắt đầu hình thành, dưới một—một quyền lực chính trị, bắt đầu hình thành, Đức Chúa Trời bèn sẵn sàng. Tội lỗi của A-mô-rít đã đầy dẫy. Thì giờ mà Ngài đã hứa với Áp-ra-ham được trọn, thì giờ giải cứu đã cận kề.

¹²⁰ Và Chúa cho phép một pha-ra-ôn dấy lên, người mà không biết Giô-sép, và Raamses được sinh ra. Và ngay sau Seti là Raamses. Và Raamses là người mà không biết những ơn phước của Giô-sép. Và—và ông không biết mặt thuộc linh là gì. Ông chỉ là một thiên tài chính trị, mà ông có thể lấy Ê-thi-ô-bi và tất cả các

quốc gia còn lại, dưới sức mạnh quân sự. Và đó là tất cả những gì ông biết, là sức—sức mạnh quân sự.

121 Và tôi nghĩ, ước gì người nào đó thiêng liêng, có thể thấy những gì đang xảy ra bây giờ. Chúng ta đang có một pha-ra-ôn mà không biết tự do tôn giáo. Khi tổng thống của chúng ta nhậm chức, ông không muốn tuyên thệ điều đó, rằng ông tin vào tự do tôn giáo.

122 Còn ngày nọ khi chúng ta có vấn đề này về sự phân biệt chủng tộc, dưới miền Nam thì sao? Khi nhà cầm quyền này của—của Alabama...Tôi ước gì tôi có thể nói chuyện với mục sư ấy, Martin Luther King đó. Làm sao có thể một người là lãnh tụ, lại dẫn dân mình vào trong cái bẫy chết? Nếu những người đó là nô lệ, tôi sẽ xuống dưới đó, cởi áo khoác ra, đánh đuổi cho họ. Họ không phải là nô lệ. Họ là những công dân. Họ là công dân của quốc gia. Vấn đề về “việc đi học.”

123 Dân sự họ, giá như họ có tấm lòng cứng cỏi và không biết những điều đó. Anh em không thể đẩy vào trong một dân, những điều thuộc linh, điều gì là nhịp đập ở trong đó với các quyền lực chính trị. Họ phải chấp nhận nó, được sanh lại, rồi họ sẽ thấy những điều này.

124 Nhưng, người đàn ông này, nếu tôi có thể chỉ nói chuyện với ông ta; đang dẫn những con người quý báu đó, dưới danh nghĩa tôn giáo, vào trong bẫy chết nơi mà ông sẽ giết hàng ngàn lần ngàn họ! Họ không...Họ chỉ hiểu được mặt—mặt tự nhiên.

125 Người này, người anh em da màu, khi mà cuộc nổi dậy lớn đó xảy ra tại Louisiana, tôi đã có mặt tại đó vào lúc ấy. Khi có... Có một mục sư da màu, người anh em lớn tuổi quý báu, đứng lên ngoài đó và nói, hỏi dân quân, “Tôi có thể nói với họ được không? Họ là người của tôi.” Và mục sư lớn tuổi này đứng lên, ngoài đó, nói, “Tôi muốn nói, sáng nay, tôi chưa bao giờ xấu hổ về màu da của tôi. Đấng Tạo Hóa của tôi đã tạo nên tôi như vậy.”

126 Đó là cách Ngài muốn ông vẫn ở tình trạng ấy. Đó là cách Ngài muốn mỗi người vẫn giữ nguyên vị trí của mình. Ngài tạo nên những bông hoa trắng, và hoa xanh, và tất cả những màu

sắc của bông hoa. Đừng lai giống chúng. Đừng lai tạp. Anh chị em trở nên chống lại thiên nhiên.

¹²⁷ Ông nói, “Tôi chưa hề xấu hổ về màu da của tôi, cho đến sáng nay.” Ông nói, “Khi tôi thấy dân tôi nổi dậy và làm những điều họ đang làm bây giờ,” ông nói, “điều đó làm tôi xấu hổ về họ.” Ôi Chúa, xin ban phước cho tiếng nói đó. Ông nói, “Các bạn chỉ sẽ gây rắc rối.” Nói, “Hãy nhìn những trường học ở đây. Nếu chúng ta không có trường học,” nói, “nó sẽ khác đi. Nhưng ai có những trường tốt nhất ở tại Louisiana đây?” Nói, “Chúng ta hãy lấy ví dụ, chẳng hạn, thành phố chúng ta, Shreveport.” Nói, “Có một trường da trắng ở trên kia, nó là ngôi trường cũ. Họ đã xây cho chúng ta một ngôi trường khác. Họ không có một dụng cụ, một thứ đồ chơi dành cho trẻ em. Chúng ta có một sân đây. Và bên cạnh đó, họ đã xây cho chúng ta một hồ bơi cắm thạch to, lớn, cho con cái của chúng ta. Và chúng ta có những giáo viên giỏi nhất có thể có được.” Nói, “Tại sao các bạn muốn đến đây kia, trong khi chúng ta có trường tốt hơn ở đây? Có chuyện gì với các bạn vậy?” ông ấy nói.

¹²⁸ Và họ những người đó, họ la lên, “Rah!” Làm chìm đi giọng nói của ông. Anh chị em thấy đó, đấy, sự hà hơi sai trật.

¹²⁹ Họ là những nô lệ. Họ là những anh em và chị em của tôi. Họ là những nô lệ, tôi sẽ nói, “Chúng ta hãy tham gia với họ và xuống đường và phản đối điều đó.” Họ không phải nô lệ. Họ là những công dân với cùng những quyền lợi giống như bất cứ ai khác đã có. Đó chỉ là sự hà hơi đến từ địa ngục, khiến cho hàng triệu người bị giết chết. Họ bắt đầu một cuộc cách mạng. Chắc chắn, là vậy. Nó không đúng.

¹³⁰ Những người đàn ông và đàn bà có những quyền lợi riêng của họ. Các anh chị em da màu của chúng ta, và người Nhật của chúng ta, và da vàng, trắng, đen, và bất kể họ là gì, không có sự khác biệt nào trong màu da của họ, bởi Chúa. Tất cả chúng ta đến từ một người, A-đam. Nhưng nếu Chúa phân rẽ chúng ta và đối cho chúng ta những màu da khác nhau, chúng ta hãy cứ vẫn sống theo cách đó. Nếu tôi là một—một người da vàng, tôi muốn vẫn là người Nhật, hay người Trung Hoa. Tôi là một—một—một

người da màu, tôi vẫn muốn sống theo cách đó. Chúa đã tạo nên tôi cách đó.

¹³¹ Thành thật mà nói, có nhiều điều về chủng tộc da màu mà chủng tộc da trắng nên có. Họ không có lo lắng. Họ thuộc linh hơn. Có hàng ngàn điều về họ mà người da trắng thậm chí không thể động đến được. Chúa đã tạo nên họ như thế.

¹³² Ai có thể hát hay hơn một dàn đồng ca da màu? Ở đâu anh chị em có thể tìm thấy những chất giọng? Tôi đã thấy họ đến từ những miền đất ở phía sau kia, mà không biết, tay phải và tay trái là đâu. Ba mươi hay bốn mươi bộ lạc khác nhau của họ, và họ hát đến chỗ, những bậc thầy đứng đó, nói, “Tôi thật sự không thể chạm đến điều đó được.” Họ có những dàn đồng ca được huấn luyện trong nhiều năm, và một người sẽ hát cao, và thấp, và mọi thứ. Nói, “Hãy lắng nghe điều đó, thật hoàn hảo, thậm chí trong ngôn ngữ khác.” Họ có năng khiếu.

¹³³ Nhưng, anh chị em thấy, tất cả thứ này phải xảy ra, tất cả bởi vì một nhà chính trị mà quý vị đã chọn lựa với những cỗ máy quanh quẹo của mình.

¹³⁴ Và ngày nọ, khi viên thống đốc đứng ở đó, tuyên thệ và được dân lựa chọn, vào chức vụ đó, và vấn đề tách biệt theo hiến pháp là, mỗi—mỗi tiểu bang có thể có ý tưởng riêng của nó về chuyện đó. Ông ta không quan tâm, nhưng ông đọc hiến pháp, nói, “Giờ đây, trường học ủng hộ sự tách biệt.” Họ có một ngôi trường ở trên đó. Và chỉ có hai trẻ em da màu muốn vào trường đó, khi mà họ có trường cao đẳng riêng của họ. Nhưng ông đứng và nói, “Cái gì?” Thậm chí ông đã đọc hiến pháp.

¹³⁵ Rồi khi điều đó đến lại với người này chúng ta đưa lên ở đây, người mà không biết Giô-sép, sự tự do. Vận động cho những lá phiếu da màu đó, và không biết chính là đảng cộng hòa đã giải phóng họ, từ lúc ban đầu. Bán đi những quyền trưởng nam của họ, cho một thứ như thế, dẫn họ vào một bẫy chết, tỏ cho thấy hệ thống do chính con người tạo nên đó phải sụp đổ. Hoàn toàn chính xác. Và Ông Kennedy đã cho nhập tịch người bảo vệ đó, và gọi những người đó trở lại trước các cha ông của chính họ đang đứng ở đó dưới hiến pháp. Điều đó vi phạm hiến pháp lần nữa.

¹³⁶ Nói, “Chúng tôi sẽ không chiến đấu. Không, thưa ông.” Và nói, “Tôi hy vọng dân tộc có thể thấy rằng chúng ta không đang còn sống dưới nền dân chủ nữa, nhưng dưới nền độc tài quân sự.”

¹³⁷ Anh chị em biết ngạn ngữ xưa nói, “Tùng là người dân chủ miền nam, thì luôn luôn là.” Tôi không biết bây giờ. Ủ-m. Chắc hẳn một người sẽ có đủ nhạy cảm để thức tỉnh với điều gì đó. Hiểu không? Hãy để yên những con người quý báu đó. Đừng giết chết họ, dưới đó.

¹³⁸ Giống như gã kia bắn vào lưng người anh em ấy, đêm nọ, với khẩu súng đó, và con cái và vợ anh ở trong nhà. Tôi không quan tâm anh ta là ai, điều đó thì hạ cấp và tầm thường. Vâng, thưa quý vị. Muốn là quan tòa cho trường hợp đó, một lần. Ủ-m. Ủ-m. Bắn người đó, về nhà với vợ và con cái mình. Anh ta là một công dân, có quyền ủng hộ cho những gì anh nghĩ là đúng, một người tốt. Bức ảnh trong tạp chí *Life*, cậu bé đó đang khóc đòi bố. Và tay phản loạn nào đó ở ngoài đó, bắn vào lưng anh ấy, từ chỗ phức kích.

¹³⁹ Đó là những gì người ta làm khi chối bỏ Đấng Christ. Đúng thế. Đó là nơi cả dân tộc phải đi đến, tất cả dưới ảnh hưởng chính trị. Thật xấu hổ như vậy, nhưng đó là những gì chúng ta đã muốn. Chúng ta đã chứng minh điều đó trong cuộc bầu cử này.

¹⁴⁰ Con trai nhỏ tôi nói với tôi, sáng nay, “Bố ơi, những cha ông hành hương, khi họ đến đây, có phải tất cả họ thuộc về giáo hội phe phái nào đó *này* của hội thánh không? Có phải tất cả họ...” Nói, “Họ có những áo choàng lớn?”

¹⁴¹ Tôi đáp, “Không, con à. Họ đến đây vì tự do tôn giáo. Đó là những gì họ đến đây, để thoát ra khỏi các thứ như thế.” Anh chị em thấy nó hướng đến đâu bây giờ? Tổ cho thấy tất cả những vương quốc này phải sụp đổ.

Tôi phải đi nhanh.

¹⁴² Một điều, tôi cầu nguyện để Anh Martin Luther King sẽ chắc chắn sớm thức tỉnh. Anh thương yêu dân mình; không nghi ngờ gì. Nhưng giá như anh ấy thật sự thấy sự hà hơi của anh ở đâu. Ích lợi gì nếu anh đến trường, mà hàng triệu người của anh ở ngoài kia, chết? Có phải đúng là, đi học, giống như vậy chăng?

Bây giờ, vì—vì người đối, nếu đó là vì điều gì khác, những người nô lệ, con người đó sẽ là một người tử vì đạo để dâng đời sống mình vì một nguyên cơ như thế, một nguyên cơ xứng đáng, và đó ắt là một nguyên cơ xứng đáng. Nhưng chỉ đến trường, tôi—tôi không hiểu được điều đó. Hiểu không? Tôi không nghĩ Chúa Thánh Linh đồng ý với ông ta, chút nào, về điều đó. Nó khiến dân chúng đi đến chỗ, thành một đám người gây náo động, anh chị em biết đấy.

143 Thật—thật giống Hít-le đã làm, đối với nước Đức, dẫn họ ngay vào bẫy chết, những người Đức quý báu. Và họ nằm hàng tỉ, hay hàng triệu người, chồng chất lên nhau ở đó.

144 Và điều đó thật chính xác giống như vậy. Và nên nhớ, tôi đang nói trên băng ghi âm. Anh chị em sẽ thấy điều đó, sau khi, có thể sau khi tôi chết. Đó chính xác là những gì sẽ xảy ra. Những người quý báu sẽ chết ở dưới đó, giống như ruồi. Bắt đầu một cuộc cách mạng, cả người da trắng và da màu sẽ lại đánh nhau, và chết như ruồi. Và anh chị em được gì khi tất cả điều đó chấm dứt? Một đám người chết.

145 “Nhưng ở đó dấy lên một pha-ra-ôn mà không biết Giô-sép.” Ngày hôm nay cũng vậy, một người dấy lên và tuyên thệ tại—tại Nhà Trắng, mà sẽ không tuyên thệ rằng ông tin vào lời thề của mình, sẽ không nhận lời thề rằng ông tin vào sự tự do tôn giáo.

146 Giáo hoàng mới này đang nói gì? Một...Bốn điều mà ông nói. Một trong đó, là hiệp nhất Tin Lành và Công giáo với nhau. Và đối với người trí thức, đó là điều nên làm. Nhưng theo Kinh Thánh, đó là điều sai trật. Và Kinh Thánh nói họ sẽ làm điều đó.

147 Chúng ta hãy đi xa hơn một chút nữa. Vào lúc này, Raamses, tại Ai-cập, đang phát triển. Quyền lực của ông đang lớn lên. Con người xác thịt, Raamses, đang lớn mạnh.

148 Con người xác thịt, kẻ chống lại Christ, đang lớn lên lúc này. Qua chính trị, ông đã vào Nhà Trắng rồi. Về tôn giáo, ông đã khiến cho tất cả mọi người rất chần chừ, cho đến lúc họ thật sự đã được thuyết phục vì điều đó. Và các lãnh tụ các giáo phái, trên thực tế mỗi giáo hội mà có trong nước, đã ở trong khối liên hiệp các giáo hội rồi. Raamses đang lớn lên. Và hết thảy họ đang

liên hiệp với nhau, và đó là những gì họ sẽ có. Và điều đó làm gì? Nó tạo nên một quyền lực, một con thú giống con đầu tiên.

¹⁴⁹ Rồi có một sự bách hại đến trên tất cả những người mà không muốn liên hiệp với nó, và một sự tẩy chay. Lúc đó sẽ là quá trễ. Anh em đã nhận lấy dấu hiệu rồi. Đừng nói, “Lúc đó tôi sẽ làm.” Tốt hơn là anh em nên làm bây giờ. Raamses đang phát triển.

¹⁵⁰ Nhưng hãy nhớ, trong lúc Raamses với quyền lực đang lớn lên, tại Ai-cập, Đức Chúa Trời đã có Môi-se trong đồng vắng. Ông cũng đang trưởng thành. Raamses có một hệ thống chính trị. Đức Chúa Trời có một hệ thống thuộc linh, dưới một tiên tri, sẵn sàng xuống, để nói với dân sự.

¹⁵¹ Cả hai lại đang phát triển lần nữa. Nó sẽ được phô bày, một trong những ngày này. Thì giờ không còn xa khi sẽ có một sự phô bày. Như tự nhiên...Như lời Kinh thánh nói, “Tự nhiên làm hình bóng thuộc linh.” Anh em không thể chạy trốn khỏi nó được. Nó ở đó đấy. Nó ở ngay trước mắt anh em. Đó là Lẽ thật. Hãy nhìn Hội thánh hiện giờ, kêu gọi ra, hình thành quyền lực. Chúa Thánh Linh giáng xuống, các sự mầu nhiệm của Chúa được khai thị và sắp đặt trật tự. Hiểu không? Và ngay ở đây, nó đã ở trong Nhà Trắng rồi. Và Hội thánh đang tự Nó xích lại với nhau, a-men, không phải là một giáo phái; nhưng từ gánh nặng tội lỗi, cách xa dân A-mô-rít, một dân tự do.Ồ!

¹⁵² Chúa đã có Môi-se, là tiên tri của Ngài. Dù ông đã nói tiên tri rồi, và đã chứng minh rằng ông đúng, nhưng tuy nhiên ông ở trong trường đồng vắng, được giấu kín với phần còn lại của thế gian. Nhưng ông được học, được đào tạo, từ trong đồng vắng.

¹⁵³ Kẻ thù sẽ luôn luôn, đề xuất, hệ thống của mình. Và sự không tin sẽ chấp nhận nó, vì kẻ thù là dấu hiệu trí tuệ.

¹⁵⁴ Bây giờ, hãy nhớ, chỉ có hai. Đừng quên điều này. Chỉ có hai quyền lực. Một là quyền lực thuộc linh, thuộc về Đức Thánh Linh. Quyền lực kia là ma quỷ, đang làm việc qua quyền lực trí tuệ. Vì, đó là nơi nó đã đi vào, trong vườn Ê-đen, qua các quyền lực trí tuệ, để khiến cho Ê-va tin vào ý niệm trí tuệ, chống lại Lời. Điều đó thật rõ ràng hết sức, trẻ con có thể hiểu được. Hiểu không? Hiểu không? Và đó là cách nó đã diễn ra, luôn mọi lúc.

155 Nó đây này, ở Ai-cập, sáng nay. Có một quyền lực trí tuệ đang làm việc trong Raamses, mang ông lên nắm quyền. Và đấy ông lên, người không biết tự do để cho những gì Giô-sép đã làm, những gì hội thánh đã làm lúc ban đầu.

156 Và bây giờ chúng ta thấy điều tương tự, quyền lực trí tuệ tạo nên giữa các giáo hội, và nó được đẩy lên với một người đứng đầu giáo hội mà không quan tâm gì đến những điều Kinh Thánh đã nói. Họ có hệ thống riêng của họ. Đó không phải là những gì Kinh Thánh nói. Đó là những gì giáo hội nói. Và những người Tin Lành len lỏi ngay vào trong đó, cho đến nỗi tất cả những nhóm nhỏ của họ, giống thế này, “Ồ, chắc chắn.Ồ, tôi biết Nó nói điều này, nhưng tôi bảo với ông, những ngày đó đã qua rồi.”

157 “Bề ngoài giữ sự tin kính, và chối bỏ quyền phép đó.” Mỗi lời Kinh Thánh trong quyển Kinh Thánh chỉ thẳng ra điều đó.

158 Bây giờ anh chị em hiểu tại sao tôi muốn thu băng bài này và gởi đến cho nhiều người. Thì giờ đã đến. Lẽ thật phải được biết. Cuộc xuất hành đã cận kề. Hiểu không?

159 Phần—phần trí tuệ trông hoàn hảo. Và nó hoàn hảo, nó chính xác; nhưng, hoàn toàn, là sự hà hơi của Sa-tan.

160 Và rồi, suốt thời gian, mà, Raamses trí tuệ này đang trưởng thành và lên ngai. Và hãy nhớ, ông đã đẩy lên như một người anh em với Môi-se, đấy, một người anh em với Môi-se. Một trong họ phải ngồi ghế trí tuệ, cũng giống như Giô-sép với các anh em mình. Và họ đã làm gì với Giô-sép trẻ tuổi? Tuyệt giao chàng khỏi Lời. Mà Lời là Đức Chúa Trời. Và họ tuyệt giao với Lời, và chấp nhận tín điều. Và giờ đây tín điều đã lên nắm quyền lực.

161 Ôi Chúa, xin để dân sự thấy điều đó! Làm sao tôi có thể sử dụng thêm tiếng nào nữa? Làm sao tôi có thể làm cho nó rõ hơn bằng những lời Kinh Thánh, dưới sự hà hơi của Thánh Linh, rằng chúng ta hiện ở đây?

162 “Ồ,” anh chị em nói, “ồ, này, nếu như điều đó đến từ Giáo hoàng John, hay Giáo hoàng A hay B gì đó, hay Giám mục A hay B gì đó!”

Anh chị em có thấy rằng Chúa đã dùng một người ở đồng vắng hèn hạ, không ra gì không?

Nói, “Làm sao tất cả điều đó có thể sai trật được?”

¹⁶³ Chúa giải quyết với cá nhân, không phải các nhóm. Với cá nhân; Đức Chúa Trời lấy người của Ngài—của Ngài, lấy người của Ngài. Điều duy nhất Ngài phải có là một người mà Ngài có thể hoạt động với. Tất cả điều Ngài muốn là một người. Ngài đã cố gắng có được họ, qua mọi thời đại. Giá như Ngài có thể có được một người! Ngài đã có một người trong thời Nô-ê! Một người trong thời Ê-li! Một người trong thời Giăng Báp-tít. Chỉ một người là tất cả những gì Ngài cần. Vào thời các quan xét, Ngài đã cố có một người, Sam-sôn, ban cho ông quyền năng lớn, nhưng ông đã bán tháo nó cho một người nữ và bị mù. Đó là các quan xét; không phải vậy. Đức Chúa Trời là Quan Xét. Hiểu không?

¹⁶⁴ Anh chị em thấy, ngày hôm nay, Ngài đang cố tìm một người Ngài có thể nắm lấy người trong tay Ngài, để nói ra Lẽ thật, mà không sợ hãi với điều đó, mà sẽ không e ngại, mà sẽ không phải là giáo điều; một người Ngài có thể giữ trong tay Ngài và tỏ cho thấy Lời Ngài sống động, và tỏ cho thấy chính Ngài vẫn sống. Tôi tin Ngài có thể có một người như vậy rồi. Tôi tin. Tôi tin điều đó. Tôi thật sự...tin Kinh Thánh đủ, để tin rằng Ngài có thể có được điều đó, đúng thế, người mà sẽ nói ra Lẽ thật.

¹⁶⁵ Sau một thời gian, chúng ta tìm thấy, sau khi đi qua tất cả các trường này. Bây giờ hãy xem. Kẻ thù đề xuất điều gì đó, đầu óc tri thức, bởi vì kẻ thù đang làm việc với các nhà trí thức. Và trí óc sẽ ngồi lại và lý luận điều đó, và nói, “Bây giờ, hãy đợi một chút. Không phải vậy, để một hội đồng...”

¹⁶⁶ Tôi đã nói chuyện với một người ngày nọ, và anh ấy nói, “Này, Billy!” Anh làm cho Công ty Dịch vụ Công cộng, một người tốt. Và anh nói, “Tôi muốn hỏi anh một điều.” Nói, “Anh là người Ái Nhĩ Lan.”

Tôi đáp, “Đúng, thưa anh.” Nói, “Tôi hầu như xấu hổ về điều đó, nhưng, tuy nhiên, tôi là thế.”

¹⁶⁷ Và anh ấy nói, “Ồ,” anh ấy nói, “anh không biết rằng anh thực sự, thực sự nên là người Công giáo à?”

¹⁶⁸ Tôi đáp, “Đúng, ừ-m, tôi gốc công giáo, ừ-m.” Anh chị em biết, Hội thánh đầu tiên là Hội thánh phổ thông.

¹⁶⁹ Anh chị em thấy nó đi về đâu, ngày hôm nay? Nó đã khởi đầu với lễ Ngũ tuần, nhưng tổ chức đã đưa nó đến chỗ bây giờ. Hãy xem, và Ngũ tuần quay ngay trở lại và tổ chức, làm sự việc giáo hội Công giáo ban đầu. Và họ hầu như cách xa ngày hôm nay như họ, như họ đã có trong hai ngàn năm. Và năm mươi năm đã mang họ hầu như đến với nó. Hiểu không?

¹⁷⁰ Ông ấy nói, “Anh không tin rằng khi một nhóm có đầu óc thống nhất các giáo phái Cơ-đốc giáo khắp thế giới,” anh chị em đây, “ngồi với nhau và lý luận điều gì đó, và cả nhóm có thể đồng ý, anh không nghĩ rằng họ thật sự là một nhóm bé nhỏ...Bởi vì, tôi đến để nghe anh giảng,” nói, “nhưng tôi không đồng ý với anh.”

¹⁷¹ Tôi nói, “Cách duy nhất mà anh có thể chứng minh sự bất đồng của mình có lý, là chứng minh nó bằng Kinh Thánh.”

Anh ấy nói, “Kinh Thánh không có gì liên quan với điều đó.”

¹⁷² Tôi nói, “Đối với anh, Nó có thể không. Nhưng, với tôi, Nó là tất cả. Đây, Đó là Lời.”

¹⁷³ Và anh ấy nói, “Anh không nghĩ rằng một nhóm có đầu óc thống nhất các giáo phái Cơ-đốc giáo khắp thế giới ngồi lại với nhau, có thể đúng hơn nhiều, và chắc chắn là đúng, hơn chỉ là một kẻ ít học, tầm thường giống như chính anh à?” Tôi nói... “Ồ,” nói, “việc gì anh phải nói điều chống lại kinh-...hay chống lại hội thánh của—của chúng tôi? Khi mà, đã có, trải qua các thời đại, khi họ có hội đồng giáo hội đầu tiên, như anh đã nói, ở đó đêm nọ, chúng tôi nghe điều này, các thời đại hội thánh, về giáo hội nghị hiệp nhất toàn cầu nhóm họp tại Nicaea, La-mã, và hình thành giáo hội Công giáo La-mã.” Nói, “Anh không biết có hàng ngàn người, thuộc linh, những người được Chúa sai đến ở trong hội đồng đó à? Và anh không nghĩ tâm trí họ hẳn đầu phục hơn để biết ý chỉ của Chúa, hơn là của anh ở đây, sau khi Chúa đã chứng minh qua hai ngàn năm rằng giáo hội đó đúng sao?”

¹⁷⁴ Tôi nói, “Ngài chưa bao giờ chứng minh điều đó.” Tôi nói, “Nếu giáo hội đó là một Hội thánh của Chúa, chúng ta hãy thấy nó sanh ra giống như Hội thánh ban đầu đã có thời đó. Chúng ta hãy xem nó có mang lại những điều họ đã từng làm lúc ban đầu không. Trong khi, ngay cả Kinh Thánh nói, rằng, ‘Không một

chấm hay một nét nào của Nó thì sai.’ Và Ngài phán, ‘Hễ ai bớt một Lời của Sách Này, hay thêm một lời vào Nó, phần của người ấy sẽ bị cắt khỏi,’ dù đó là hội đồng hiệp nhất toàn cầu hay là cái gì đi nữa, ‘khỏi Sách Sự Sống.’ Người đó đã xong đời.”

Nói, “Billy, anh thật không đáng tin.”

¹⁷⁵ Và tôi đáp, “Thế thì, tôi nghĩ, một thời với sự tôn trọng lớn của Y-sơ-ra-ên, khi họ phân rẽ giống như Tin Lành và Công giáo ngày nay, Y-sơ-ra-ên muốn vẫn là Y-sơ-ra-ên.” Nhưng tôi nói, “Chúng ta thấy rằng họ có một vua tên là Giô-sa-phát, một người công nghĩa cố gắng tuân giữ luật—luật pháp của Chúa. Nhưng họ có một người khác ở đây tên A-háp, cưới một người nữ, chính trị gia, cố gắng làm bạn với dân tộc khác, và cưới một trong các con gái của họ, Giê-sa-bên, và mang bà vào trong vòng dân sự của Chúa.” Giống như cách chúng ta đang làm, và mang vào. “Và bà trở thành một kẻ cai trị; khiến A-háp nói *điều này*, và khiến A-háp nói *điều kia*.” Cũng giống như họ đang làm bây giờ. Và tôi nói, “Sự phô bày cuối cùng đến.”

¹⁷⁶ Họ muốn kết hiệp cả hai giáo hội với nhau, như họ đang cố gắng làm bây giờ. Và—và với A-háp...Và ngay cả Giô-sa-phát, con người tổ chức, nói, “Vâng. Điều đó tốt lắm. Người của các ông là người của tôi. Tất cả chúng ta đều là người Cơ-đốc. Tất cả chúng ta đều là những người tin. Chúng ta hãy đến với nhau.” Nhưng khi đến chỗ cao điểm nhất, ông nói, “Vua không nghĩ chúng ta nên cầu nguyện về điều này à? Chúng ta nên cầu vấn Chúa.”

Và ông ta đáp, “Vâng,” A-háp nói.

Vậy ông nói, “Tôi sẽ bảo cho vua điều gì. Chúng ta hãy tìm một tiên tri của Chúa.”

¹⁷⁷ Nhưng, anh chị em thấy, A-háp có một hệ thống mà ông nghĩ là của Chúa. Ông nói, “Tôi có bốn trăm người, học thức và được đào tạo.” Và họ tuyên bố là những tiên tri Hê-bơ-rơ, như các nhóm mục sư truyền đạo ngày nay.

¹⁷⁸ Và họ mang những người đó ra, và hỏi họ câu hỏi liên quan đến kết—kết quả của cuộc chiến. Và mỗi người trong họ phải đến cùng nhau và hiệp nhất, giống như hội đồng hiệp nhất giáo hội toàn cầu làm ngày nay, và họ đến với vấn đề. “Hãy đi lên. Chúa ở

cùng vua, vì thực sự đất đó thuộc về chúng ta. Và hãy đuổi người Sy-ri, hay người Phi-li-tin ra khỏi đó. Đuổi họ đi, vì đất ấy thuộc về chúng ta.” Điều đó nghe dường như rất có lý. Hiểu không?

179 Nhưng, tuy nhiên, tận trong lòng của Giô-sa-phát, hình như không phải. Ông nói, “Tôi biết vua có bốn trăm mục sư truyền đạo giáo hội được huấn luyện tốt tại đó. Và họ đều đồng một lòng, thậm chí cho đến nỗi họ làm một cặp sừng sắt và nói, ‘CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.’ Nhưng chúng ta có thể tìm người khác được không?”

180 Ông nói, “Xin vua đừng nói như vậy,” nhà chính trị nói. “Xin vua đừng nói vậy, bởi vì những người này là những người được đào tạo. Tôi đã đào tạo họ, chính tôi.” Chính là vậy. Hiểu không? Chính là điều đó. “Tôi đã đào tạo những người này. Nhưng, còn một người nữa, nhưng tôi ghét ông ta.” Hiểu không? Nói, “Đó là Mi-chê, con trai của Giê-m-la, nhưng,” nói, “tôi ghét ông ta. Ông ta chẳng là gì ngoài một kẻ phản loạn trong bọn họ. Ông ta luôn la họ oang oang. Ông ta luôn bảo rằng tôi sai. Hãy xem vương quốc của tôi.” Vâng, hãy nhìn nó, hãy nhìn nó thật là một mớ hỗn độn.

181 Hãy nhìn giáo phái của quý vị, ngày nay, “Có bề ngoài tin kính và chối bỏ quyền phép ấy.” Hiểu không? Ồ, quý vị có thể có thêm một triệu nữa, và một ngàn nữa, và những người được huấn luyện tốt hơn, nhưng quý vị đang ở đâu trong Thánh Linh? Sức mạnh quý vị ở đâu, đã ở trong Sam-sôn, khi ông đứng đó, như tôi nói ngày nọ? Với tất cả hình dáng to lớn của ông ở đó, và mỗi cơ bắp trong đó, nhưng không có Sự Sống trong nó. Thần Linh đã lìa khỏi ông. Ông không còn sức lực. Đứa trẻ nhỏ dẫn ông đi vòng quanh; đôi mắt đui mù, bởi vì người đàn bà nào đó. Cũng giống như giáo hội, ngày nay, bị dẫn đi vòng vo bởi những nhà chính trị, những giám mục, các trưởng lão, và đủ các thứ. Những người đàn ông kéo mũ rơm, che giấu điều gì đó trong mũ của họ, và mọi thứ. Chúng ta đang ở đâu? Vậy khi chúng ta đến điểm này...

182 Họ đã sai người đi và cho mời Giê-m-la, hay là...không phải Giê-m-la; nhưng là Mi-chê, con trai của Giê-m-la. Sai người đi mời

ông tới. Và ông đã nói tiên tri và bảo họ rằng A-háp sẽ bị giết nếu đi lên đó.

¹⁸³ Và tổng giám mục đó vả vào miệng ông. Ông đã thật thà về điều đó. Ông ta nói, “Thần của Chúa đã đi đâu khi Nó rời khỏi ta?”

Nói, “Người sẽ thấy.” Ừ-m. Ừ-m.

¹⁸⁴ Nói, “Tổng nó vào ngục. Tổng nó vào ngục sâu. Nuôi nó bằng bánh khổ nạn, và nước khổ nạn. Và cho đến chừng ta trở về bình an,” nói, “ta sẽ giải quyết với tên này.”

¹⁸⁵ Và, Giêm-la, biết mình sống đúng với Chúa! Vì sao? Khái tượng của ông so sánh với Lời. Ông là tiên tri. Và thần linh của ông và khái tượng của ông chính xác với đấng tiên tri, Ê-li. Ông nói, “Nếu vua trở về, thì Đức Chúa Trời đã không phán với tôi, chút nào.”

¹⁸⁶ Bây giờ, tôi nói với người này, “Bên nào đúng, hội đồng giáo hội hiệp nhất toàn cầu nơi bốn trăm người được chọn ngồi với nhau, được chọn bởi con người, hay một người phản loạn bé nhỏ được Chúa chọn?”

“Ồ,” ông ấy nói, “ồ, làm sao anh biết sự khác biệt?”

¹⁸⁷ Tôi nói, “Trở lại với Bản phác thảo!” Làm sao chúng ta biết xây một tòa nhà nếu không có bản phác thảo?

¹⁸⁸ Nếu họ ngừng lại một phút, và thấy rằng tiên tri đó, Ê-li, đã rửa sả A-háp, và nói, “Chó sẽ liếm huyết vua.” Và chúng đã liếm. Làm sao ông có thể chúc phước cho những gì Chúa đã rửa sả?

¹⁸⁹ Làm sao quý vị có thể chúc phước cho những gì Chúa đã rửa sả? Hãy ra khỏi thứ đó. Hãy tránh xa nó. Hãy đến với Đấng Christ. A-men.

¹⁹⁰ Bây giờ để ý. Nhưng, kẻ thù sẽ đề xuất. Kẻ thù sẽ chủ tâm một việc, chuẩn bị điều đó, và tâm trí tri thức nói, “Điều đó đúng.”

¹⁹¹ Đó là nơi người anh em quý báu này đã có. Người này, anh ta nói, “Trông giống như...Nhìn ở đây. Anh biết, rằng, nếu tất cả chúng ta sẽ hợp lại với nhau, như một hội thánh, anh không nghĩ tốt hơn là tản lạc theo cách chúng ta hiện có bây giờ sao?”

192 Điều đó nghe chẳng hợp lý sao, nếu tất cả tín đồ Tin Lành và Công giáo đến với nhau và đến với nền tảng hỗ tương nào đó? “Nhưng làm sao hai người không đồng ý với nhau có thể cùng đi chung được?” Làm thế nào quý vị có thể, khi một nhóm ở đây không tin vào sự chữa lành, nhóm *khác* nói họ tin, nhóm *khác* nói là nó thuộc về thời xa xưa nào đó? Một số nhóm thậm chí không tin Kinh Thánh. Và đặt điều đó với nhau, anh em có được điều gì? Đức Chúa Trời không phải là chúa của sự loạn lạc.

193 Trước khi Chúa có thể sắp đặt Hội thánh Ngài trong trật tự, họ đã chờ đợi mười ngày đêm, cho đến khi tất cả họ trở nên “ở trong một nơi, đồng một lòng.” Và ở đó Chúa Thánh Linh đến làm lãnh đạo, chứ không phải là hội đồng giáo hội toàn cầu. Hiểu không? Tôi hy vọng anh chị em hiểu điều này. Để ý.

194 Đó là người không tin, không trung tín với Lời Chúa, không để ý những gì Lời nói, nhưng để ý đến lý lẽ riêng của mình. Đó là những gì Ê-va đã làm, lúc ban đầu. Bà dựa trên lý lẽ của bà.

195 Sa-tan nói, “Bây giờ, nhìn xem đây. Chẳng hợp lý sao? Ta biết Lời nói như *Thế*. Nhưng, đợi một chút, chẳng phải hợp lý rằng—rằng người sẽ được tốt đẹp hơn nếu người biết phân biệt điều thiện với điều ác?”

“Ồ, vâng.” Rồi bà đã nhận lấy nó. Chắc chắn.

196 Đó là cách lý lẽ. Vậy thì, sự không tin sẽ luôn đi đến những lý lẽ, nhưng đức tin sẽ không động đến nó.

197 Chẳng hợp lý với tổ phụ chúng ta; từ người mà là tổ phụ đức tin của chúng ta, Áp-ra-ham, mà chúng ta là con cái của ông bởi “ở trong Đấng Christ.” Sẽ chẳng chấp nhận được một người đàn bà sáu mươi lăm tuổi, và ông đã sống với bà, từ khi bà còn là một cô gái, không thể có con sao? Và khi bà đã một trăm tuổi, hay chín mươi tuổi, và ông một trăm tuổi, mà vẫn không có con. Chẳng hợp lý sao, hội đồng lớn các bác sĩ và khoa học nào đó đã khám cho Sa-ra? Nói, “Ồ, tử cung của bà đã khô khan. Các mạch sữa đã cạn, cách đây bốn mươi năm. Nhịp tim bà, vào tuổi đó, bà không thể sinh đẻ được.”Ồ, chỉ là những lý lẽ.

198 Nhưng Áp-ra-ham từ chối điều đó. “Người chẳng có lương lự về lời hứa của Đức Chúa Trời, qua sự không tin. Nhưng chống lại

những lý lẽ, người chẳng lường lự về lời hứa của Đức Chúa Trời, cho dù thế nào đi nữa. Vì người—người tin chắc rằng Đức Chúa Trời có quyền làm trọn mọi sự mà Ngài đã phán Ngài sẽ làm.”

199 Giờ đây, con cái của Áp-ra-ham ở đâu sáng nay? Quý vị mục sư truyền đạo mà sợ, quý vị sợ, thiếu bánh và nước, trên đường phố, nếu quý vị rời khỏi Ba-by-lôn đó. Đức tin quý vị ở đâu? Đa-vít nói, “Trước tôi trẻ, rày đã già. Tôi chẳng hề thấy người công bình bị bỏ, hay là Dòng dõi Người đi ăn xin bánh.” Đừng sợ. Hãy ở lại sống đúng với Đấng Christ.

200 Nhưng sự vô tín sẽ bắt lấy lý lẽ. Đó là những gì nó đã làm. Bây giờ anh chị em hiểu điều đó chứ? Sự vô tín nương trên các lý lẽ, những điều thời hiện tại. Đức tin sẽ không làm điều đó.

201 Đức tin nhìn vào Lời. Nhưng đức tin đặt chính mình trên Văng Đá không hề lay chuyển, Lời Đời đời của Đức Chúa Trời. A-men. Đức tin không nhìn vào lý lẽ. Tôi không quan tâm anh em có thể tỏ thấy nó sẽ tốt hơn chừng nào. Nếu Lời nói “không,” đức tin yên nghỉ ở đó. Đó chính là nơi yên nghỉ thánh của đức tin.

202 Muốn hỏi quý tín hữu Lutheran, sáng nay, anh em Báp-tít, và anh em Công giáo, và các bạn, bất kể quý vị là ai, những người giáo phái trên khắp thế giới. Làm thế nào quý vị có thể đặt đức tin của mình trên giáo phái của quý vị, khi nó trái nghịch với Lời? Quý vị có loại đức tin gì? Quý vị có quyền lực lý lẽ, và không phải đức tin. “Vì đức tin đến bởi việc người ta nghe,” nghe hội đồng hiệp nhất giáo hội toàn cầu à? Quý vị có thể từng...Nói, quý vị có thể có được điều đó trong Lịch năm Sinh nhật Lão Bà, nhưng quý vị sẽ không bao giờ tìm thấy nó trong Lời Đức Chúa Trời.

203 “Đức tin đến bởi sự người ta nghe, và người ta nghe là khi Lời của Đức Chúa Trời được rao giảng.” A-men. Hãy nói cho tôi biết một người có thể nói bất kỳ điều gì mâu thuẫn với điều Đó, và nói đó là Lời Chúa. Khi mà, “Trời và đất sẽ qua đi, nhưng Lời đó sẽ không qua đi.”

204 Đức tin tìm thấy Lời là nơi yên nghỉ thiêng liêng của nó. Nó di chuyển ngay trên đỉnh của Văng Đá Đời đời, là Chúa Jêsus Christ, Lời, và nằm xuống ở đó và nghỉ ngơi. Hãy để cho gió hú. Hãy để bão rung chuyển. Nó an toàn, mãi mãi. Nó nghỉ yên ngay trên

Lời đó. Đó là nơi đức tin, đức tin Cơ-đốc chân thật, an nghỉ. Nơi an nghỉ là Lời, vì nó biết rằng Chúa sẽ chứng minh chính Ngài cao siêu hơn, trên mỗi một trong những kẻ thù của Ngài. Dù cho nó trông tồi tệ đến thế nào, và kẻ thù đã đến thế nào, và trông anh chị em bị đánh bại thế nào, đức tin vẫn biết.

²⁰⁵ Bây giờ, với anh chị em những người bị đau ốm, ồ, tôi muốn chở họ về nhà này biết mấy! Khi anh chị em nắm được đức tin đó, anh chị em sẽ được chữa lành; mọi—mọi hoàn cảnh, mọi thứ khác, mọi dấu hiệu, tất cả những triệu chứng có thể chỉ rằng anh chị em đang chết, anh chị em sẽ không bao giờ dời chuyển! Nơi an nghỉ của đức tin là nơi thánh của Lời Đức Chúa Trời, khi đức tin, đức tin chân thật thiết lập chính mình tại đó. Không phải giả vờ tin bây giờ; đức tin. Không phải hy vọng; nhưng đức tin. Hy vọng ở ngoài *đây*, hy vọng nó đã có ở trong. Đức tin đã có ở trong rồi, nhìn ra, và nói, “Nó đã được thực hiện.” Hiểu không? Đó là đức tin. Đó là nơi đức tin có sự an nghỉ của mình, vì nó biết rằng Chúa sẽ không bao giờ, không bao giờ để kẻ thù vượt lên trên Ngài. Ngài không bao giờ. Đức tin biết điều đó, vì vậy, bất chấp sự việc trông thế nào.

Nô-ê biết rằng con tàu sẽ nổi. Hiểu không? Chắc chắn vậy.

Đa-ni-ên biết rằng Đức Chúa Trời có thể khép miệng sư tử.

Dân Hê-bơ-rơ biết rằng Đức Chúa Trời có thể dập tắt ngọn lửa.

²⁰⁶ Chúa Jê-sus biết Đức Chúa Trời sẽ khiến Ngài sống lại, vì Lời đã nói, “Ta sẽ không để linh hồn Người trong âm phủ, Ta cũng sẽ không để cho Đấng Thánh của Ta thấy sự hư nát.” Ngài biết sự hư nát xảy ra trong bảy mươi hai giờ. Ngài phán, “Trong ba ngày Ta sẽ sống lại.” Hiểu không? Nó lấy nơi an nghỉ Đời đời của nó trong đền thánh của Lời Chúa, và nó đứng ở đó.

²⁰⁷ Lý lẽ sẽ cố gắng hết sức để nhận biết, “À, hệ thống *này* phải tốt hơn. *Đây* là điều Đó.” Nó trông tốt hơn bởi vì anh chị em đang nhìn với đầu óc tri thức. Anh chị em có thể chứng minh những lý lẽ.

²⁰⁸ Nhưng anh chị em không thể chứng minh đức tin. Bởi vì, nếu anh chị em có thể chứng minh nó, thì nó không còn là đức

tin nữa. Nhưng đức tin biết chỉ Lời và lời hứa, và nó trông về điều anh chị em không thấy. “Đức tin là sự biết chắc vững vàng những điều mình đang trông mong, là bằng chứng những điều chẳng xem thấy.” Anh chị em không thể lý lẽ. Tôi không thể chứng minh nó được thực hiện như thế nào. Tôi không biết nó sẽ được thực hiện như thế nào. Tôi không biết nó, nhưng tôi tin nó. Tôi biết rằng nó là vậy, bởi vì Chúa đã phán vậy. Điều đó không có gì bàn cãi nữa.

209 Đó là lý do tôi biết điều này là đúng. Tôi biết Lời thì đúng. Tôi biết Sự điệp thì đúng, vì Nó ở trong Lời. Và tôi thấy Chúa hằng sống vận hành ở giữa Nó, để chứng minh. Chúng ta đang ở trong cuộc xuất hành, chắc chắn đúng.

210 Thậm chí chính sự chết không thể làm lay chuyển đức tin. Người ta có thể đứng ngay trong sự chết, ở trong...ngay trước sự chết, và la lớn chiến thắng của sự sống lại. Phao-lô nói, “Hỡi sự chết, cái nọc của mày ở đâu? Hỡi mồ mả, chiến thắng của mày ở đâu?” Hiểu không? “Vì, Đấng Christ đã sống lại, và những ai ở trong Đấng Christ sẽ đến với Ngài lúc Ngài Tái lâm.” Hiểu không? Không thể thay đổi nó. Đúng thế.

211 Đức tin làm cho Lời của Đức Chúa Trời đền thánh của nó thuộc về nơi an nghỉ Đờl đời của nó. Nó nằm trong Lời của Đức Chúa Trời. Chú ý, lần nữa.

212 Bây giờ, chúng ta đã kéo dài hơn một chút, khoảng hai mươi lăm phút, xin anh—anh chị em đừng phiền. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tôi—tôi muốn tiếp tục băng ghi âm này, chỉ một phút.

213 Chú ý vua, vua mà mới dấy lên đó, đã không biết Giô-sép. Chương trình đầu tiên của ông, để phá hủy quyền lực của Y-sơ-ra-ên là gì? Là với con cái của họ. Đúng không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ông cố hủy diệt con cái của họ. Bây giờ hãy nghe kỹ. Cũng cùng ma quỷ đó, trong hình thức của một vua khác, cố hủy diệt Con độc sanh của Chúa Trời. Hiểu không? “Giết chết những con trẻ, trước tiên, trước khi chúng chào đời.” Ma quỷ là một con chim thật khôn ngoan, quỷ quyết. Nó biết cách để đánh vào sự việc trước khi điều đó bắt đầu. Nó biết điều đó. Hiểu không?

214 Và điều duy nhất mà anh chị em có thể làm, để đánh lại nó, là nường cây trên Đấng Christ, và tự hạ mình và để cho Ngài hướng dẫn anh chị em. Hiểu không? Anh chị em sẽ không bao giờ làm theo bất cứ cách nào khác. Các sức mạnh trí tuệ của anh chị em sẽ không bao giờ làm điều đó. Anh chị em phải tin nó. Cứ nường cây nơi Ngài. Ngài là Đấng Chấn Chiên. Không phải việc của chiên là đuổi sói đi. Đó là việc của người chấn chiên. Nhưng chiên phải ở với người chấn, để được an toàn. Đó là vùng an toàn của tôi, là trong Đấng Christ; và Đấng Christ là Lời. Đó là khu vực an toàn.

215 Để ý. Ma quỷ, trong hình thức của—của Raamses, một vua, điều trước tiên ông đã làm là diệt những con trẻ, với cái chết tự nhiên. Và ngay khi Con của Đức Chúa Trời được sinh ra...Ngài đã lánh khỏi Ai-cập, vì Đức Chúa Trời hủy diệt Ai-cập, rửa sả nó. Nó chưa hề quay trở lại, từ đạo đó. Sau đó nó ở Rô-ma; Sa-tan di chuyển ngai của—của nó đến Rô-ma. Và việc trước tiên Rô-ma đã làm, là phá hủy tất cả, để có được, để chắc chắn; ma quỷ, trong hệ thống Rô-ma đó, đã cố để hủy diệt (cái gì?) Con Đức Chúa Trời, ngay từ đầu. Cùng ma quỷ đó!

216 Và, ngày hôm nay, nó đã làm điều giống vậy, dưới dấu hiệu của linh bấy giờ, sùng đạo, xưng nhận Cơ-đốc giáo, và đem con gái chúng ta gả chúng cho các chàng trai Công giáo, và làm cho chúng sanh ra con cái Công giáo của họ, phá vỡ quyền lực của phía kia. Đó là ma quỷ của quý vị. Đó là ma quỷ của các người ngồi trên bảy ngọn đồi, mang vương miện ba tầng, đúng là trơn láng và quỷ quyết, khôn ngoan, tri thức giống như con rắn; dòng giống của con rắn, con cái của nó, sử dụng những kỹ năng trí tuệ giống như vậy. Hãy xem.

217 Rồi họ giết những trẻ con, trong hai lần khác. Họ giết trẻ con với điều gì? Hai lần. Bấy giờ hãy nhớ, quan sát hai lần đó, và ba lần. Hiểu không? Nó giết trẻ con, hai lần đầu tiên, với cái chết tự nhiên. Và lần cuối này, nó lấy con cái và giết chúng với cái chết thuộc linh, cưới gả, lấy người trong họ.

218 Đa-ni-ên chẳng đã nói điều giống vậy, trong vương quốc sắt và đất sét này, rằng họ trộn lẫn các dòng giống, cố gắng bẻ gãy quyền lực của những người khác sao? Và đó là những gì họ đang

làm, cho đến nỗi họ vẫn có điều đó bây giờ. Họ có một tổng thống. Giờ đây, điều kế tiếp quý vị phải làm, là đưa—là đưa hồng y vào. Lặp cả nội các, và rồi các người sẽ làm gì?

219 Điều kế tiếp họ làm, họ dùng tiền của mình và—và trả nợ cho nước Mỹ, và mượn nó từ giáo hội, và rồi các bạn bị bán tháo. Bây giờ, chúng ta—chúng ta đang sống ngày hôm nay, trả những món nợ nước ngoài ở đó, với tiền thuế mà sẽ không trả hết cho đến khi bốn mươi năm đã trôi qua. Chúng ta không có tiền nữa. Nhưng giáo hội có. Kinh Thánh chẳng đã nói, “Nó được dát bằng vàng”? Và, ồ, chào ôi! Nhưng anh em...

220 Đó là cách nó làm, đấy, cưới con gái của anh chị em, con gái cưới con trai của anh chị em, nuôi chúng thành con cái Công giáo, chính xác, giết chúng bằng cái chết thuộc linh. Kinh Thánh chẳng đã nói, rằng, “Nó sẽ ném người đàn bà trên giường thế gian, và giết chết con cái nàng bằng cái chết thuộc linh” sao? Khải huyền 17. Hiểu không?

221 Luôn luôn là Lời. Tôi không quan tâm anh chị em đi đâu, ấy vẫn là Lời. Nó phải vừa khít trong bức tranh. Nếu không, nó không phải là Lời, nó không phải Lời. Nếu anh chị em không thể khiến nó đi suốt đường qua Kinh Thánh, thế thì sai.

222 Hãy xem. Trong thời gian này, Chúa đang huấn luyện đầy tớ của Ngài cho công việc của người. Huấn luyện người, từ tầm nhìn của họ, từ những kế hoạch của họ, các chương trình của họ. Anh chị em có nắm được điều đó không? Từ trong hệ thống tổ chức của họ, Chúa đang huấn luyện một người cho mục đích của Ngài. Ngài cứ để nó tiếp tục. Để cho người kết hôn, và có vợ và con cái, đưa trẻ Ghê-tô-mên. Người sống một đời sống tốt đẹp, ban phước cho người ở đó. Nhưng, suốt thời gian, Ngài đang chuẩn bị, huấn luyện người.

223 Đức Chúa Trời và kẻ thù của Ngài đã làm, trong tự nhiên lúc đó, giống như Đức Chúa Trời và kẻ thù của Ngài đang làm trong thuộc linh bây giờ. Chúng đã giết họ với cái chết tự nhiên; giờ đây với cái chết thuộc linh. Hiểu không? Chúa đang chuẩn bị một người tự nhiên sẵn sàng, tiên tri của Ngài, đi xuống Ai-cập. Còn Sa-tan đang có một Raamses sẵn sàng, con người tự nhiên của nó, đấy, lấy một con người tự nhiên sẵn sàng (để làm gì?) để

giết chết, hay hiệp nhất tất cả những người Ai-cập và người Hê-bơ-rơ với nhau, làm cho họ vẫn phục vụ chúng.

224 Đó là lý do thật khó cho tâm trí để lý luận chống lại một hệ thống giáo dục mà có thể chứng minh những quan điểm của nó. Hiểu không? Đúng vậy. Trí óc của nó sẽ luôn đi đến giáo dục. Những người trí thức và đầu óc lý luận thậm chí không thấy Nó.

225 Anh chị em đã xem cuốn phim *Mười Điều Răn* của Cecil Demille không? Tôi đoán nhiều người trong anh chị em đã xem. Tôi không tin vào việc đi xem phim, tất cả thứ này. Nhưng tôi nhắc nhở với hội thánh, rằng bất cứ người nào, nếu họ không có điều gì ngoài điều đó, mà muốn xem nó, sẽ tốt thôi nếu họ muốn xem nó. Bởi vì, tôi sẽ không để...Trước tiên, vài người trong các anh em của tôi đã đi. Họ đến, kể lại với tôi. Nhiều năm rồi tôi đã không đi xem. Cuối cùng, tôi đi xuống đây, khi nó có tại nơi bán đồ lưu động này. Tôi đã xem nó. Tôi đã thấy nó như thế nào. Rồi tôi đã nói với hội thánh, “Nếu anh chị em muốn đi xem phim đó, tốt thôi.” Thế đấy. Nó đẹp, đáng yêu.

226 Đó thật là trò bịp bợm của ma quỷ, thật nó quỷ quyệt ở trong đó, cách mà nó—nó đã di chuyển vào trong đó để giết những đứa trẻ kia thế nào. Và làm sao đầu óc trí thức lại chọn điều đó và tin nó, bởi vì họ có thể thấy điều đó! Nó có lý. Ô, thật Đức Chúa Trời, suốt thời gian đó, đang huấn luyện nhà tiên tri này! Và cách mà Ê-díp-tô đang huấn luyện, về chính trị, Raamses này, để cai quản! Và rồi cuộc giao tranh lớn đến, một ngày nọ, giữa quyền lực trí tuệ và quyền lực thuộc linh. Và Raamses, với tất cả các thần mình, đã đứng ra đó và đổ nước vào, để—để ban phước cho thần sông Nin. Chúa đã đánh ông, và huyết từ người ông chảy ra. Ông đã...Ồ, tôi—tôi nghĩ nó thật đáng sợ, đấy, để thấy những gì xảy ra.Ồ!

227 Bây giờ hãy xem. Người trí thức sẽ luôn đi đến với lý lẽ. Và điều đó không thể thấy được mặt thuộc linh, bởi vì đó là tri thức.Ồ, cũng không thể thấy lần nào khác nữa! Họ không thể thấy điều đó bây giờ.

228 Họ không thể thấy điều đó trong thời Ê-li. Làm sao một tiên tri già có gương mặt xù xì này...

Xin Chúa tha thứ cho tôi đã nói một điều như thế. Nhưng tôi—tôi lỡ-làm...Và Chúa biết tôi đang cố gắng làm—làm điều đó thật lỗi bịch như tôi có thể, để anh chị em có thể thấy—thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời.

229 Giống như Phao lô đã nói, “Tôi không bao giờ đến với anh em, nói những lời khéo léo và khôn ngoan, vì trí óc của anh em sẽ trôi dạt đến sự khôn ngoan. Nhưng tôi đến với quyền phép của Thánh Linh, để niềm hy vọng và sự tin cậy của—của anh—của anh—của anh em sẽ an nghỉ, không phải trong sự khôn ngoan của con người, nhưng trong quyền phép sống lại của Đức Chúa Jêsus Christ.”

230 Đó là lý do tôi đang làm cho điều này quá lỗi bịch, bằng cách gọi vị tiên tri vĩ đại, tin kính, “có gương mặt xù xì.” Bởi vì, ông có thể là một—một người trông xấu xí, để đứng lên, bên thầy tế lễ ăn mặc đẹp, và tự xưng là một người của Chúa.

231 Hãy nhìn ông ta. Anh chị em có thể thấy sự thánh khiết của thầy tế lễ đó, trong cái đầu tri thức. Anh chị em có thể thấy dải khăn trên đầu ông, và chung quanh...và phục sức ê-phốt trên người ông ở đây. Anh chị em có thể thấy dầu xức, tự nhiên, trên râu ông, chảy xuống mép váy áo ông. Anh chị em có thể thấy của lễ thiêu, và tất cả những nghi thức theo trật tự. Vậy thì, đó là những gì tâm trí tự nhiên hẳn sẽ đi đến.

232 Đó là những gì họ đang cố làm hôm nay, mắt, cánh cửa đối với linh hồn. Nhưng, anh chị em thấy, mắt thuộc linh đang sau mắt đó!

233 Họ nhìn ông già trông đáng ghê này đang đứng ở đó, tóc dài xuống ngực; và một miếng da chiên to, lớn quấn quanh người ông, da thuộc, một cái nịt da thắt ngang hông, với, có lẽ đi chân không, đôi cánh tay già nua bé nhỏ xương sấu, thịt đã nhão chảy xệ xuống cách này; và chòm râu trắng, chảy dài trên mặt; và một cây gậy cong queo trong tay, đứng ở đó. Nhưng mắt thuộc linh có thể thấy quyền phép của Đức Chúa Trời đang vận hành ngoài đó, vì nó chính xác với Lời. Không phải những gì người trí thức thấy; mà những gì mắt thuộc linh thấy!

234 Và mắt—mắt xác thịt, ngày nay, thấy một nhà thờ trắng lẹ, một sự thông công với thị trường của thành phố, hay—hay cái gì thêm nữa, trong các tổ chức của những giáo phái này. Và họ không thấy quyền phép của Thánh Linh, khi Nó làm kẻ chết sống lại và chữa lành người đau. Và—và—và cách mà...Hiếu không? Họ, họ nhìn xem, và họ xem Hollywood, và họ nhìn ngắm những người trên đường phố.

235 Phụ nữ, ngày hôm nay, nghĩ, “Ồ, người đàn bà này, Susie, chị ấy đang thuộc về giáo hội. Chị có đầu tóc bông bành. Chị ấy trang điểm. Mọi người trong thành phố thích chị ấy.”

236 Tôi tự hỏi về Thiên đàng? Hiếu không? Khi điều đó trái ngược với Lời, Chúa không thể tán thành nó. Ngài, Ngài sẽ tán thành chống lại chính Ngài nếu thế. Ngài sẽ đang bác bỏ Chính Lời Ngài. Và chúng ta biết, Chúa không bao giờ làm điều đó, dù trời đất qua đi. Một người nữ tóc ngắn bông bành là một sự rửa sả, trong mắt Chúa, hay một người nữ mặc y phục dành cho nam. Hiếu không? Mắt thuộc linh nắm bắt được Nó; họ sống cho Tương lai. Tâm trí xác thịt sống để lý luận những điều thuộc về xác thịt của thời đại.

237 Chú ý bây giờ, Chúa đang làm điều này, và tuy nhiên người ta không biết điều đó. Tâm trí xác thịt đi với lý lẽ. Chúa đang kêu gọi một cuộc xuất hành thuộc linh bây giờ. Nơi mà Ngài kêu gọi một cuộc xuất hành tự nhiên với dân Ngài, Ngài đang kêu gọi một cuộc xuất hành thuộc linh ngày nay, cho (điều gì của Ngài?) dân được Chọn của Ngài, chỉ cho những người được Chọn của Ngài.

238 Vậy thì, Ai-cập không thể thấy Y-sơ-ra-ên là đúng, mặc dầu huyết con chiên bôi trên ngạch cửa và trụ, và những biến cố đang xảy ra.

239 Và Đức Chúa Trời ở dưới đó, đang hành động trong vị tiên tri này, và lấy lời của một con người. Để ông đứng đó, và lấy một—một cây gậy mà ông đang chống, và đưa về phía đông, và nói, “Hãy để cho ruồi bay đến, và phủ trên người Ai-cập.” Rồi bước trở lại đó.

Và mọi người nói, “Không có gì xảy ra. Không có gì xảy ra.”

240 Nhưng chỉ trong một lát, một con ruồi xanh già phải bắt đầu bay vòng quanh. Sau lát nữa, có lẽ có hai con ruồi trên mỗi mét vuông, mà một người nói đã trở thành hiện thực.

241 Có một Raamses tri thức đang đứng đó, chống lại; một người rất sùng đạo, và chống lại Thánh Linh của Đức Chúa Trời hằng sống. Và tâm trí xác thịt chỉ có thể thấy Raamses. Nhưng tâm trí thuộc linh thấy được lời hứa, và thấy nó ứng nghiệm.

242 Ô, nếu Giô-suê và Ca-lép có thể gọi những người A-ma-léc, và Hê-vít, và Giê-bu-sít kia, như thể họ không có ở đó, tuy họ to gấp đôi, hay gấp ba hay bốn lần kích thước của họ. Và tâm trí xác thịt, tại Kadesh-barnea, khi những thám tử ấy đi qua, nói, “Ôi, chúng ta không thể làm được điều đó. Chúng ta...Họ thì—họ thì quá nhiều. Ô, chúng ta giống như—chúng ta giống như châu chấu, so với họ.”

243 Nhưng Ca-lép và Giô-suê đã thấy lời hứa của Chúa, nói, “Chúng ta mạnh hơn để có thể làm điều đó.” Tại sao? Họ đang nhìn, “Đức Chúa Trời đã phán, ‘Ta ban cho các ngươi xứ đó.’” Hiểu không? Tâm trí xác thịt không hiểu được điều ấy. Tâm trí thuộc linh chọn nó ra.

244 Và tại sao? Tôi muốn hỏi anh chị em đôi điều. Vì sao những người Ai-cập này không thấy những điều này? Bởi vì họ không được lựa chọn. Chúa bảo Áp-ra-ham trước khi nó xảy ra. Hãy kiếm cho được điều đó, hỏi anh em hội thánh đang ngủ! Đức Chúa Trời đã phán bảo Áp-ra-ham trước khi nó xảy ra, “Dòng dõi ngươi sẽ kiều ngụ tại—tại xứ Ai-cập, trong bốn trăm năm, và Ta sẽ mang chúng ra.” Đó là lý do họ đã thấy điều đó, vì họ được chọn để thấy. Họ là dân được chọn. Y-sơ-ra-ên được chọn để thấy dấu hiệu của Chúa, họ ra khỏi Ai-cập nơi những kẻ không tin bị hư mất.

245 Và, ngày hôm nay, Chúa đang kêu gọi những người được Chọn của Ngài, Dòng dõi thuộc linh của Áp-ra-ham, bởi đức tin mà người có trong Lời Đức Chúa Trời. Anh chị em không thấy Dòng dõi thuộc linh, ngày hôm nay sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Điều đó không thấy giáo hội tri thức. Nó thấy Lời. Và Nó đã được gọi ra từ những giáo phái lớn đó, vào trong sự Hiện Diện của Chúa Jêsus Christ. Điều đó rõ ràng chưa? Anh chị

em đã hiểu được điều đó không? [“A-men.”] Được rồi. Chúng ta sẽ đi xa hơn. Người được Chọn, duy nhất!

Tiến sĩ Thần đạo Luật Triết học, họ không bao giờ thấy được Nó. Họ không được chọn.

²⁴⁶ Và, nhớ rằng, sự lựa chọn này, đang đến bây giờ, không chỉ là đang đến một đất nước khác, mà đang đi đến miền Vinh hiển, nơi tên của họ được chép trên Sách Sự Sống của Chiên Con. Không phải dưới ảnh hưởng con chiên tự nhiên, bé nhỏ đã mang Y-sơ-ra-ên ra khỏi, để rồi họ có thể sa ngã từ đó và quay trở lại. Nhưng, chiên này không thể. Đây là dưới Huyết Chiên Con của Đức Chúa Trời bị giết trước khi sáng thế. Và tên của họ được ghi trong Sách Sự Sống của Chiên Con trước khi sáng thế. Và họ có ở đó, được lựa chọn. Và khi Ánh sáng chớp trên họ, như thế, những bức tường giáo phái sụp đổ khỏi họ, và ở đây họ đến. “Hãy ra khỏi chúng,” Chúa Thánh Linh phán trong những ngày sau rốt này. “Đừng động đến những đồ ô uế của chúng. Ta sẽ là Đức Chúa Trời của các người; các người sẽ là con trai và con gái của Ta.” Bây giờ, hãy xem.

²⁴⁷ Y-sơ-ra-ên đang quan sát. Họ biết rằng Chúa giải quyết với các tiên tri của Ngài. Họ...Lời đến với họ, và họ đến xem Nó. Và họ đã thấy Nó.

²⁴⁸ Và giờ đây dấu hiệu tri thức, chúng ta thấy nó bây giờ, rằng họ đang tin vào các tổ chức của họ. Họ vẫn còn ở trong những tín điều của họ. Tuy nhiên họ...

²⁴⁹ Giống như Ba-la-am, lên tới đỉnh đồi, nơi người Y-sơ-ra-ên ở. Đó là dân Y-sơ-ra-ên, không phải là một quốc gia, chỉ là một dân tộc trôi nổi đây đó, và phạm tội. Và Mô-áp, người anh em của họ, người trí thức, người có óc tổ chức, đến đỉnh đồi, với giám mục hay tiên tri họ có, và dựng nên một bàn thờ, và dâng lên của lễ giống như vậy. Nhưng ông đã không thấy Trụ Lửa và Hòn đá bị đập giữa vòng Y-sơ-ra-ên.

²⁵⁰ Ngày hôm nay cũng vậy. Tâm trí tri thức đang nhìn những người nổi danh đứng đằng kia. Họ không thấy Vầng Đá bị đập. Thậm chí giám mục, chính ông ta, cũng không thấy quyền năng

của Đức Thánh Linh, tiếng la lớn của Vua trong trại quân. Họ không thấy điều đó.

251 Vậy, đó là cách nó xảy ra lại ngày hôm nay. Chúa đang kêu gọi những người được chọn của Ngài, và họ được chọn bây giờ. Và vậy thì họ được chọn cho điều gì? Cho sự sống lại. Và loại dấu hiệu nào Ngài đang tỏ cho họ? Dấu hiệu sự sống lại.

252 Ngài đang tỏ cho họ điều gì vậy? Một dấu hiệu giải cứu, để giải cứu họ khỏi gông cùm, một dấu hiệu quyền năng có thể đóng trời hay có thể làm đen tối bầu trời.

253 Và bây giờ Ngài đang bày tỏ quyền năng sống lại của Con Ngài đang sống giữa vòng họ, để làm họ sống lại từ trong mồ mả và nghĩa địa này mà chúng ta đang ở, để đến một Xứ mà Ngài đã hứa cho chúng ta. Dấu hiệu sự sống lại, gọi ra khỏi Ai-cập thuộc linh và Ba-by-lôn thuộc linh, sự hiểu biết.

254 Xin cho tôi nói điều này thật yên lặng bây giờ, để anh chị em sẽ nắm bắt được nó. Làm điều đó bởi cùng hệ thống mà Ngài đã làm từ ban đầu, điều giống như Ngài đang làm. Làm mù mắt những kẻ vô tín; mở mắt cho người tin. Và chú ý chính trị đang làm điều đó về phía trí tuệ, chính trị và giáo hội, chính trị và các dân tộc, mọi thứ; và mặt khác bị che giấu đối với họ, một nguyên nhân thuộc linh.

255 Chúa lấy một người trong đồng vắng, huấn luyện ông. Và mang ông trở lại, và tiếp quản các sự việc, và mang dân sự ra khỏi. Hiểu những gì tôi nói không? Ngài không thể thay đổi chương trình của Ngài. Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài sẽ không bao giờ giải quyết với một nhóm. Ngài không bao giờ làm. Ngài làm việc với cá nhân; và Ngài đã làm, và Ngài sẽ làm. Và Ngài đã hứa, thậm chí trong Ma-la-chi 4, Ngài sẽ làm điều đó. Đúng thế. Vậy đó là lời hứa của Ngài, những gì Ngài làm; hứa những gì Ngài phán Ngài sẽ làm, và chúng ta ở đây. Thật chúng ta sẽ là, một dân tuyệt vời, hạnh phúc biết bao; ban cho họ dấu hiệu, bằng dấu hiệu Lời đã hứa của Ngài, Lời được hứa. Ngài hứa Ngài sẽ làm điều đó. Và họ... “Sẽ khôi phục Đức tin của dân sự, lòng dân sự, trở lại với Đức tin của những tổ phụ ngũ tuần ban đầu.” Ngài đã hứa làm điều đó, tỏ cho thấy những dấu hiệu của Ngài.

²⁵⁶ “Và như việc đã xảy đến trong thời Sô-đôm thế nào, thì cũng sẽ xảy đến trong ngày Con người hiện Đến.” Loại dấu hiệu gì các giáo hội thấy tại Sô-đôm? Giáo hội tri thức đã thấy gì? Hai thầy giảng. Dấu hiệu gì Hội thánh thuộc linh, được chọn, Áp-ra-ham và nhóm của ông? Thấy Chúa bày tỏ trong thân thể xác thịt, của xác thịt con người, mà có thể phân biệt thần linh và bảo điều gì Sa-ra đang nói phía sau Ngài. “Như việc đã xảy đến trong đời Lót thế nào, thì cũng sẽ xảy ra trong sự Hiện Đến của Con người thể ấy.” Chúng ta thấy Thánh Linh giữa vòng chúng ta, đang làm điều như vậy, làm việc trong xác thịt. Giờ đã đến. Hiểu không? Thừa các bạn, chúng ta ở ngay đây. Tất cả là vậy. Một cuộc xuất hành đang diễn ra.

²⁵⁷ Nhưng bây giờ chú ý, Ngài đã làm điều đó bởi điều gì? Chú ý, và hãy mặc vào sự suy nghĩ thuộc linh của mình. Xin Thánh Linh cất bỏ cái mũ cũ của sự thờ ơ lãnh đạm giờ này, và nhìn kỹ. Một khi Chúa quyết định làm điều gì, theo một cách, Ngài có thể không bao giờ thay đổi nó.

²⁵⁸ Trong vườn Ê-đen, khi Ngài muốn cứu chuộc một người trở lại với sự thông công, Ngài đã có một quyết định: đó là huyết. Họ đã cố gắng có học thức, họ đã cố gắng lập giáo phái, họ đã cố gắng nhập tịch, và mọi thứ khác, và nó không bao giờ có tác dụng. Chỉ có một nơi mà Chúa sẽ từng đáp ứng với người, đó là dưới dòng huyết đổ ra, giống như đã có trong vườn Ê-đen. Điều đó không hề thay đổi. Nơi duy nhất Đức Chúa Trời đã gặp, trong thời Gióp, là dưới cửa lễ chiên con. Nơi duy nhất Ngài đã đáp ứng trong thời Y-sơ-ra-ên, là dưới cửa lễ chiên con; giống như Ngài đã làm trong vườn Ê-đen, dưới cửa lễ chiên con.

²⁵⁹ Nơi duy nhất Ngài đáp ứng ngày hôm nay, không phải trong các giáo phái; họ xào xáo với nhau. Không phải cộng đồng giáo hội; họ vẫn còn đang làm vậy. Không phải những người trí thức; họ đã pha trộn tất cả. Nhưng dưới Huyết của Chiên Con, mọi người tin có thể gặp gỡ thông công, nơi có Sự Sống.

²⁶⁰ Chúa đã chọn, trong ngày xuất hành, Ngài gọi ra một nhóm. Và ra từ nhóm đó, tôi muốn anh chị em lưu ý đôi điều, Ngài chỉ lấy có hai người đi vào đất hứa. Ngài đã dùng gì để chọn họ ra, chính trị, tổ chức? Ngài đã chọn một tiên tri, với dấu hiệu siêu

nhiên của một Trụ Lửa, để dân sự không bị nhầm lẫn. Những gì vị tiên tri nói là Lẽ thật. Và Chúa đã giảng xuống, trong Trụ Lửa, và chứng thực chính Ngài, bày tỏ Lời Ngài. Đúng không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đó là những gì Ngài đã mang ra, cuộc xuất hành đầu tiên của Ngài. Cuộc xuất hành thứ hai của Ngài...

²⁶¹ Chúa luôn hành động trong những số ba. Ngài hoàn hảo trong những số ba. Anh em chú ý tất cả sự giảng dạy của tôi, nó luôn luôn là những số ba và những số bảy. Ừ-m. *Số bảy* là “trọn vẹn.” *Những số ba* là “sự toàn hảo” của Ngài. Giai đoạn Linh vụ thần lực thứ Nhất, thứ Nhì, và thứ Ba. Và, ồ, tất cả, mọi thứ. Hiểu không? Sự xưng công bình, sự nên thánh, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Cha, Con, Thánh Linh. Mọi thứ! Thấy không? Để ý.

²⁶² Ngài đã làm gì, trong cuộc xuất hành đầu tiên? Ngài sai một tiên tri, được xức dầu với một Trụ Lửa, và Ngài gọi dân sự ra khỏi. Đó là cuộc xuất hành đầu tiên của Ngài.

²⁶³ Và khi thì giờ của dân Y-sơ-ra-ên đã hết, Ngài lại sai lần nữa, một Tiên Tri-Đức Chúa Trời, với một Trụ Lửa. Giảng đã thấy Nó giảng xuống từ Trời giống chim bồ câu. Và Ngài phán, “Ta đến từ Đức Chúa Trời và Ta trở về với Đức Chúa Trời.”

²⁶⁴ Sau khi Ngài chết, được chôn và sống lại; Sau-lơ thành Tạt-sơ, trên đường xuống Đa-mách, đã thấy Trụ Lửa đó. Và ông là người Hê-bơ-rơ, ông được dạy kỹ về Lời, nói, “Lạy Chúa, Chúa là Ai?” Ông biết đó chính là Chúa, Trụ Lửa đó. Ông là một người Hê-bơ-rơ. Ông hỏi, “Chúa là Ai?”

Và Ngài đáp, “Ta là Jêsus.”

²⁶⁵ Cuộc xuất hành thứ hai, Ngài sai đến một Tiên Tri, được xức dầu, là chính Con Ngài, Tiên Tri-Đức Chúa Trời. Môi-se đã nói Ngài sẽ là một Tiên Tri; và đã có Trụ Lửa, và làm những dấu kỳ phép lạ. Và cũng Tiên Tri đó đã nói, rằng, “Kể nào tin Ta, cũng sẽ làm công việc Ta làm.”

²⁶⁶ Và ở đây Ngài hứa điều tương tự trong cuộc xuất hành trong những ngày sau rốt, và Ngài không thể thay đổi. Và bởi bằng chứng khoa học, bởi sự làm chứng của Thánh Linh, bởi những công việc của Thánh Linh, chúng ta thấy điều đó ngày hôm nay,

Trụ Lửa vĩ đại đang hành động giữa chúng ta; và những dấu kỳ phép lạ của sự sống lại của Chúa Jêsus Christ, kêu gọi dân sự từ chủ nghĩa giáo phái, đi vào sự Hiện Diện của Chúa Jêsus Christ, để sống, đi đến một Xứ. Thưa các bạn, không lỗi lầm nào. Đó không phải là những gì tôi đang nói; tôi chỉ là người anh em của các bạn. Nhưng, đó là những gì Chúa đang chứng minh cho các bạn, những gì làm cho nó là Lễ thật. Cùng cùng Trụ Lửa mà Ngài sử dụng cho hai cuộc xuất hành khác, Ngài đã mang Nó đến giữa vòng anh chị em hôm nay, và chứng minh Nó bằng khoa học. Như anh chị em biết, tạp chí *Life* đã đăng Nó tháng vừa rồi, ở đây kia. Nơi mà...

267 Bao nhiêu người ở đây và đã nghe tôi nói về điều đó, những gì đã xảy ra, trước khi nó xảy ra? Tôi nghĩ, gần như mọi người trong hội thánh.

268 Nó đấy. Họ không biết nó là về cái gì; các nhà khoa học đang cố gắng tìm hiểu. Bất cứ ai có một tấm hình của Nó, đã gọi điện, “Một đám Mây, cao hai mươi sáu dặm, có hình kim tự tháp.” Bấy Thiên sứ đại diện trong đó, đã mang lại và mang anh chị em đến Lời của Chúa, dưới sự hà hơi. Nó nói cho anh chị em biết những thì giờ này mà anh chị em đang đi vào và đang sống. Tâm trí thuộc linh sẽ chọn điều đó ngay bây giờ, đây, và hiểu được nó. Đó là một cuộc xuất hành. Chúng ta sắp rời đi, một trong những ngày này. Cảm ơn Chúa. Hãy nhớ.

Và tôi sẽ kết thúc, trong chốc lát. Tôi còn mười phút.

269 Chú ý Trụ Lửa kêu gọi họ ra khỏi, dẫn họ vào trong đất hứa, dưới sự xúc dầu của một vị tiên tri. Một Trụ Lửa mà họ có thể nhìn, dẫn họ đến miền đất hứa, dưới một vị tiên tri được xúc dầu. Và họ liên tục bác bỏ ông. Đúng không? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Chắc chắn vậy.

270 Bây giờ, tôi biết chúng ta có lẽ báp-têm. Tôi đoán, còn sáu trang nữa đây. Nhưng tôi sẽ ngừng bây giờ, chờ một phút.

271 Hãy quan sát. Chúng ta đang ở trong sự gọi ra. “‘Hỡi dân Ta, hãy ra khỏi Ba-by-lôn,’ tiếng của thiên sứ.” Ra khỏi cái gì? Sự hỗn loạn. Giám Lý thì đúng, hay Báp-tít, hoặc Công giáo? “Hãy ra khỏi nó.” Đức Chúa Trời đúng. Làm thế nào anh chị em biết? “Hãy để

lời của mọi người là dối, và Lời Ta là Lẽ thật. Hãy ra khỏi nó.” Anh chị em biết gì không? Cũng cùng Trụ Lửa đó, cũng cùng Thánh Linh được xúc dầu đó, dẫn đến miền Đất hứa.

²⁷² Chú ý, đã dẫn họ đi, mang họ ra, dẫn họ vào đất hứa; Y-sơ-ra-ên, dân tộc đó.

²⁷³ Và cùng Đức Chúa Trời ấy, cùng Trụ Lửa đó! Điều đó chỉ... “Họ nói rằng...rằng máy ảnh đó...” Khi các anh em đọc George J. Lacy; không phải tôi, bây giờ. Anh em đọc nơi mà George J. Lacy đã xét nghiệm tấm hình đó. Người đứng đầu F.B.I., về vân tay và tư liệu, có lời phát biểu của ông ta. “Người nào đó nói, ‘Một ống kính chụp đôi.’” Hàng chục ngàn người nhìn xem Nó, bằng mắt của họ. Chúng tôi đã đứng đây và nhìn xem Nó. Anh chị em nhìn xem Nó. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nó không phải. “Họ nói, ‘Đó là ảo ảnh của mắt.’” Ông Lacy đã nói gì? “Mắt cơ giới của máy chụp hình này sẽ không nhận lấy tâm lý.” Ừ-m. Không phải là ảo ảnh của mắt. Nó ở đó, cũng Trụ Lửa ấy.

Rồi họ nói, “Ồ, à, đó là một ảo ảnh.”

Bây giờ, các máy chụp hình, tất cả, dồn vào hàng trăm dặm của Tucson!

²⁷⁴ Sáu tháng trước khi điều đó xảy ra, chúng tôi đã bảo anh chị em, bởi Thánh Linh, tôi sẽ đến đó để thu lượm tin tức. Bởi vì, bản Viết của kim tự tháp ở bên ngoài, như người anh em có giấc mơ, và tôi đã thông giải nó cho anh chị em. Đó là sự thông giải hoàn toàn. Bây giờ, tất cả sự mầu nhiệm về sự xưng công bình, sự thánh hóa, phép báp-têm bởi Thánh Linh, đã được giải thích. Bây giờ đang chọn ra sự kết thúc mở ra của điều đó, là những gì được giấu trong Bầy Ấn, không phải bầy hội thánh. Bầy Ấn khai thị các sự huyền nhiệm. Và rồi Ngài mở ra điều này, ở đỉnh, và tìm thấy một Vầng Đá tại đó, màu trắng, nhưng chưa bao giờ được viết. Đó là một sự huyền nhiệm.

²⁷⁵ Đi đến Tucson; báo trước điều đó trước khi nó xảy ra. Đứng hướng bắc Tucson, những người làm chứng đứng ở đây với nó, khi một tiếng nổ đến, mà hầu như, làm rung chuyển núi khỏi mặt đất. Và cùng một lúc, một vòng Ánh sáng lơ lửng nơi xa trong không trung, khi khoa học chụp những tấm hình bây giờ. “Cao

hai mươi sáu dặm,” khoảng năm lần khoảng cách sương mù hay bất kỳ cái gì có thể. Và họ thậm chí không thể tìm ra điều gì đã làm điều đó.

276 “Sẽ có Ánh Sáng khoảng chiều tối.” Con đường đến sự Vinh hiển anh chị em chắc sẽ tìm thấy, nếu anh chị em được chọn. Hạt Giống rơi trên đất khô, trên đá, nó sẽ chẳng ra gì; những tấm lòng cứng cõi, như đá muốn thờ ơ. Nhưng nếu Nó rơi trên mảnh đất đức tin mịn, mềm mại, Nó sẽ sanh ra một Cơ-đốc nhân, mang bông trái của Thánh Linh.

277 Chú ý cách mà Chúa đã làm điều đó. Bây giờ Ngài có cùng Trụ Lửa đó. Điều đó đã được chứng thực.

Có người nói, “Sao ông không đi nói với các nhà khoa học về điều Đó?”

278 Anh em nghĩ họ tin Nó không? “Đừng quảng hạt trai mình trước mặt heo.” Chúa Jêsus bảo đừng làm. Tôi không có sự dẫn dắt để làm điều đó, tuy nhiên sống ngay trong thành phố tại đó nơi mà họ gọi điện đến để hỏi. Tôi nghĩ tôi sẽ đi xuống. Chúa Thánh Linh phán, “Hãy tránh xa. Nó không dành cho họ. Hãy trở về và nói với đền tạm.” Được rồi.

279 “Và nó sẽ ứng nghiệm. Nếu điều gì họ nói ứng nghiệm, thì, hãy nhớ, Ta đã phán,” Chúa phán, “đấy, trước khi nó xảy ra.” Nó xảy ra ở đó. Hãy lắng nghe Kinh Thánh, Tiếng của Chúa đang kêu gọi anh em ngày nay.

280 Bây giờ tôi muốn anh em chú ý. Cũng chính Trụ Lửa này đang dẫn dân sự vào Đất hứa một lần nữa, Ngàn năm bình an. Nơi mà, chúng ta tìm thấy, dưới sự hà hơi của Ấn thứ Sáu này, (nó chưa bao giờ được dạy trước đó), cách mà trái đất phải được thanh tẩy cho Ngàn năm bình an. Trụ Lửa đang dẫn họ tới Ngàn năm bình an.

281 Và chú ý Trụ Lửa dẫn Y-sơ-ra-ên ra khỏi ách nô lệ, trong cuộc xuất hành đó; Trụ Lửa, dưới sự lãnh đạo của Đức Chúa Trời... Đức Chúa Trời là Lửa, và Trụ Lửa chỉ xúc dầu cho đăng tiên tri. Trụ Lửa đứng như một lời chứng trên Trời rằng Môi-se được kêu gọi ra.

282 Hãy nhớ Đa-than, họ, đã nói, “À, chúng ta phải bắt đầu một tổ chức. Môi-se, chính ông đảm nhận quá nhiều. Ông cố nói mình là người thánh duy nhất giữa vòng chúng ta. Tất cả hội chúng của Chúa là thánh. Làm sao ông có thể nhận lấy điều này chỉ mình ông?”

283 Và Môi-se sắp mặt xuống và bắt đầu khóc. Chúa phán, “Hãy phân rẽ chính người khỏi hần. Ta sẽ mở đất ra và nuốt hần ngay.” Hình bóng. Làm sao có thể...Môi-se có thể bảo họ rằng ông đang nói cho họ biết những gì Đức Chúa Trời đã phán, Đức Chúa Trời đang chứng thực Đó là Lẽ thật.

284 Thậm chí Mi-ri-am, bản thân là nữ tiên tri, và A rôn, đã cười nhạo Môi-se, vì cười người con gái Ê-thi-ô-bi đó, làm trò cười về ông. Và Chúa nổi giận; nói chống lại đầy tớ của Ngài. Ngài đã làm gì? Ngài gọi họ ra đến cửa đền tạm. Và Mi-ri-am, tuy nhiên, bà là nữ tiên tri. Nhưng Môi-se còn hơn cả một tiên tri, còn hơn là một vị tiên tri. Ngài phán, “Các người không kính sợ Đức Chúa Trời sao? Nếu có một tiên tri giữa vòng các người, Ta là Đức Chúa Trời sẽ nói với người đó trong các khải tượng, và bày tỏ chính Ta với người đó trong các giấc mơ, nhưng,” phán, “không phải Môi-se.” Phán, “Các người không sợ Đức Chúa Trời sao?” Và bà—bà chết vì bệnh phung, vào phút đó. Anh chị em biết điều đó.

285 Ngài chẳng đã phán, “Giăng Báp-tít. Người có đi ra thấy một tiên tri không? Vàng, còn hơn là một tiên tri”? Vì sao? Vì sao ông hơn là một tiên tri? Ông là sứ giả của Giao ước, giao ước kết hiệp hai chức vụ này với nhau.

286 Và ngày hôm nay, những...những gì chúng ta có giữa vòng chúng ta, Thánh Linh vĩ đại này, còn hơn là một tiên tri. Đó là Chúa bày tỏ giữa vòng chúng ta, với Lời Ngài để chứng minh điều đó. Làm còn hơn một tiên tri, hàng ngàn lần hơn các tiên tri làm.

287 Ê-li, một trong những tiên tri vĩ đại nhất của thời đại, chỉ làm bốn việc siêu nhiên, trong suốt cuộc đời tám mươi mấy năm của ông. Còn Ê-li-sê, với ơn bội phần, đã làm tám việc.

288 Và chúng ta thấy hàng ngàn lần ngàn, với đôi mắt của chính mình, nhìn xem Thiên sứ của Chúa, trong một Trụ Lửa. Nghiên cứu khoa học, đem nó đến cho thế gian, biết rằng họ sẽ bị đoán

xét bởi điều Đó. Chiên Con đó đã làm gì, Thiên sứ đó của Chúa, Người nào là Christ? Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

289 Phúc âm Giảng 6. Tất cả họ đang uống nước này, và có thời gian lớn và vui vẻ. Ngài phán, “Ta là Bánh Sự Sống đến từ Đức Chúa Trời ra từ Thiên đàng. Ta là Hòn Đá ấy trong đồng vắng.”

290 Họ nói, “Này chúng tôi biết Ngài bị điên. Ngài bị—Ngài điên. Ngài, Ngài bị quỷ ám Ngài. Ngài là Người điên khùng, bị quỷ ám.” Anh em biết, người ta có một linh ở với họ, lúc nào đó họ rất tích cực, sùng đạo. Họ nói, “Ngài là—Ngài là ma quỷ. Ngài bị quỷ ám Ngài. Ngài là người Sa-ma-ri, và Ngài bị quỷ ám trên Ngài.” Nói, “Và ở đây, Ngài chưa được năm mươi tuổi, mà nói Ngài ‘đã thấy Áp-ra-ham’?”

291 Tôi có thể thấy Ngài bước lại đôi bước. Phán, “TA LÀ ĐẮNG TA LÀ. Trước khi có Áp-ra-ham, ĐÃ CÓ TA.” Đó là Lửa đang cháy, Trụ Lửa trong bụi gai.

292 Khi Ngài chết, và sống lại vào ngày thứ ba, và Sau-lơ đã gặp Ngài trên đường đi xuống, Ngài trở lại trong Trụ Lửa đó. Phán, “Ta đến từ Chúa Trời, và Ta đi về với Chúa Trời.”

293 Khi Phi-e-rơ ở trong tù, Trụ Lửa đó đi vào, mở các cửa và đem ông ra ngoài. Đúng thế.

Trụ Lửa đó đã dẫn họ đi đâu?

294 Bây giờ, hãy nhớ, Môi-se đã không ở trong Trụ Lửa. Ông là lãnh tụ được xức dầu, dưới Trụ Lửa đó, và Trụ Lửa chỉ chứng thực Sự điệp của ông với các dấu kỳ phép lạ.

295 Và Trụ Lửa đó dẫn họ vào đất mà Chúa đã hứa cho họ, nơi mà Ngài, chính Ngài, sẽ trở nên xác thịt ở giữa họ, ngày nào đó. Đúng không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Họ đã làm gì? Lầm bầm và cãi-vã, và mọi thứ khác, tỏ cho thấy điều đó ở dưới huyết của con chiên thường.

296 Nhưng lần này (vinh quang thuộc về Chúa), Trụ mà chúng ta thấy giữa vòng chúng ta, Trụ Lửa sẽ dẫn chúng ta vào Ngàn năm bình an, nơi mà Ngài sẽ trở lại với dân Ngài trong sự tể trị Ngàn năm bình an vĩ đại đó sau cuộc xuất hành này, nơi chúng

ta sẽ sống Đời đời với Ngài. Ngài luôn có Lời của Cha, luôn chứng minh rằng Nó là đúng.

²⁹⁷ Chúng ta hiện ở trong một cuộc xuất hành. Và ra đi, và tắt những băng ghi âm trong chốc lát. Ồ, thưa các bạn của tôi, thưa các anh em của tôi, tất cả đang có mặt và sẽ nghe những băng, hãy để cho tôi...như người anh và là công dân Nước Đức Chúa Trời. Hãy đi ra, trong cuộc xuất hành này, vì tất cả những ai còn lại phía sau sẽ mang dấu của con thú. Hãy ra khỏi Ba-by-lôn. Ra khỏi sự xáo trộn này. Hãy ra khỏi những hệ thống này, và hầu việc Đức Chúa Trời hằng sống. Hãy để cho...

²⁹⁸ Thiên sứ vĩ đại của Giao ước này! “Đức Chúa Jêsus Christ, vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ.” Vậy thì Ngài là Trụ Lửa, trong cùng hình trạng giống như Ngài đã có ở đó, mang đến cuộc xuất hành đầu tiên đó, mang đến cuộc xuất hành thứ hai, và ở đây Ngài đang ở với cuộc xuất hành thứ ba.

²⁹⁹ Cuộc xuất hành đầu tiên, Ngài đã làm gì? Ngài đã mang họ ra khỏi một miền đất tự nhiên, đến một miền đất tự nhiên.

³⁰⁰ Cuộc xuất hành thứ hai, Ngài đã mang họ ra từ một tình trạng thuộc linh, vào một phép báp-têm thuộc linh bằng Đức Thánh Linh.

³⁰¹ Giờ đây Ngài đang mang họ từ phép báp-têm thuộc linh bằng Đức Thánh Linh, trở về ngay trong Xứ Đời đời của Ngàn năm bình an và trong Tương lai tuyệt vời. Cùng Trụ Lửa đó, bởi cùng một hệ thống xúc dầu giống như vậy, cùng Đức Chúa Trời như vậy đang làm những việc giống như vậy! Và cùng Lời ấy, đã tuyên bố lần đầu, tuyên bố lần thứ hai. Cùng Lời ấy, đã tuyên bố lần thứ hai, đã tuyên bố lần thứ ba, và ở đây chúng ta thấy Nó giữa vòng chúng ta.

³⁰² Hãy ra khỏi. Ồ! Hãy ra khỏi sự hỗn loạn này. Hãy đến với Chúa hằng sống. Hãy đến với Lời. “Và Lời đã trở nên xác thịt ở giữa chúng ta.” Và bây giờ Ngài trong xác thịt chúng ta, ngự giữa chúng ta. Hãy ra khỏi và hầu việc Đức Chúa Trời hằng sống.

³⁰³ Trong lúc chúng ta cúi đầu. [Một anh em nói tiếng lạ. Một anh em khác thông giải—Bt.]

304 Với đầu chúng ta cúi xuống. Từ sâu thẳm của linh hồn anh chị em, từ những chiều sâu tất cả có trong anh chị em, anh chị em có muốn nhớ đến...Anh chị em có sẵn sàng chấm dứt mọi thứ thuộc về thế gian, và sống cho Chúa không? Bây giờ, nếu anh chị em không muốn nói điều này, thì đừng làm. Nhưng nếu anh chị em có ý muốn điều đó, với tất cả lòng mình, mà bây giờ anh chị em tin chắc. Như Chúa Jêsus đã phán, ở cuối chức vụ của Ngài, “Bây giờ các người tin không?” Anh chị em có tin rằng những điều này là đúng, được chứng thực bởi Chúa, và rằng chúng ta đang ở thời sau rốt, và anh chị em thực sự muốn đến với Đấng Christ ngay bây giờ không? Hãy gia nhập cuộc xuất hành này, ra khỏi sự thờ ơ lãnh đạm, chủ nghĩa giáo phái, các ý tưởng và những thứ thuộc về thế gian. Và anh chị em muốn đầu phục cả tấm lòng cho Ngài và đi ra trong cuộc xuất hành, vào miền Đất hứa phước hạnh, mời anh chị em đưa tay lên trong lúc chúng ta cầu nguyện? Anh chị em có thực sự chắc chắn rằng mình muốn đi ra không, mọi người?

305 Lạy Cha Thiên thượng, những người mà đã đưa tay họ lên, xin để họ đi ra bây giờ, Chúa ôi. Xin cho Chúa Thánh Linh, nương trên lời hứa của Lời, xin để Chúa Thánh Linh hành động trong lòng họ. Từ trong hội chúng của chúng con, có khoảng hai mươi bàn tay, con cho là vậy, lạy Cha, mà được thỏa lòng và biết rằng điều đó là—điều đó là đúng, và họ muốn đi ra. Nếu có...

306 Trong những ngày đi ra của Y-sơ-ra-ên, từ trong hai triệu rưỡi người, chỉ có hai người vào xứ.

307 Vào thời Chúa Jêsus Christ, có khoảng một trăm hai mươi người.

308 Và bây giờ, trong những ngày cuối cùng của thế giới, Ngài phán, “Cửa thì chật, và đường thì hẹp, và kẻ tìm thấy được thì ít. Nhưng đường rộng dẫn đến sự mất, và kẻ vào đó thì nhiều.” Những Lời ấy không bao giờ qua đi. Chúng là của Ngài.

309 Bây giờ con cầu nguyện cho họ, Chúa ôi. Con nguyện xin giờ này, Ngài sẽ, bởi Thánh Linh Ngài, cắt bì lòng họ. Xin lấy ra tất cả những gì thuộc về thế gian. Xin hãy cắt bì tai của họ, để họ có thể nghe rõ Tiếng của Chúa, kêu gọi, qua Lời Ngài và qua Ánh Sáng của thời đại. Và xin ban ơn, Chúa ôi, để mắt họ sẽ được mở

ra, hầu cho họ sẽ thấy vinh quang của Chúa trong giờ cận kề sau rốt này. Ngài phán, “Tất cả những kẻ Cha ban cho Ta sẽ đến, và Ta sẽ làm họ sống lại ở ngày sau rốt.”

³¹⁰ Lạy Chúa, có lẽ nhiều người ở đây vẫn chưa hiểu. Con cầu xin Ngài giải quyết với họ, và sẽ cho họ có một cơ hội khác, Chúa ôi, để họ có thể hiểu, để nghe Ngài phán qua Lời Ngài, chứng minh chính Ngài; và rồi nói với chúng con với giọng siêu nhiên, và rồi với sự thông giải; để thấy công việc vĩ đại của Ngài chứng minh Nó đúng, theo Kinh Thánh. Con cầu nguyện, Chúa ôi, để Ngài sẽ tha thứ tội lỗi của chúng con, bây giờ, và khi con đặt chính mình qua Lời này.

³¹¹ Chúa ôi, con nghĩ rằng, chỉ cách đây một tuần, con—con nằm chính mình trên một người chết trên sàn nhà ở đây. Con đã thấy Thánh Linh vĩ đại mang anh trở lại với sự sống. Mắt của anh đã trợn ngược, nằm đó, chết. Chỉ một vài lời ngắn ngủi, kêu cầu Danh Ngài, con đã thấy anh sống lại. Hôm nay, anh ở đây vẫn đang sống, cho đến bây giờ. Lạy Chúa, Ngài là Đức Chúa Trời không hề thay đổi, mà, khi Phao-lô đặt chính mình trên chàng trai ấy, nghe ông giảng quá lâu, đến nỗi người đó rơi xuống từ cửa sổ. Ngài là Đức Chúa Trời không hề thay đổi mà có thể phục hồi sự sống. Chúng con cảm ơn Ngài, Cha ôi. Xin cho...Người vô tín có thể không tin. Nhưng chúng con tin, lạy Chúa. Ngài đã chứng minh chính Ngài cho chúng con.

³¹² Giờ đây xin để sự suy gẫm của lòng con, và những ý nghĩ của tâm trí con, sức lực của con và tất cả, được tan chảy vào Lời này. Và xin để Lời và con, cùng với nhau, lạy Chúa, với dân sự, tiến về Vương quốc của Chúa. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin tha tội cho chúng con. Chữa lành bệnh tật của chúng con, và làm cho chúng con trở nên con dân của Nước Ngài.

³¹³ Và bây giờ, khi những người này đang đến, lạy Chúa, và hồ nước được mở, nước đã sẵn sàng, và phép báp-têm sẽ bắt đầu trong vài phút nữa, chúng con nhớ khi chính Tin lành này được rao giảng, Kinh Thánh dạy, “Như nhiều người tin đã chịu báp-têm.”

³¹⁴ Đây là những khăn tay nằm ở đây, lạy Chúa, con chúc phước trong Danh Chúa Jêsus Christ, để chữa lành người đau. Rồi khi...

³¹⁵ Các buổi nhóm của chúng con, đã kéo dài, vì giờ đã trễ. Chúng con phải đưa Lờì vào trong khi có đất để đặt Nó vào, vì mùa đông lạnh lẽo đang đến. Chúng con thấy điều đó. Những chiếc lá đang rơi, và chúng con biết mùa đông cận kề. Chúng con phải cào mặt đất và chôn Hạt giống. Vì vậy, con cầu xin, lạy Cha Thiên thượng, để Ngài sẽ phán với mỗi lòng.

³¹⁶ Và Kinh Thánh nói, “Nhiều người tin được báp-tem.” Và, lạy Chúa, nếu bây giờ có nhiều người ở đây tin, và chưa bao giờ được báp-tem trong Danh Con yêu dấu của Ngài, là Chúa Jêsus, xin cho sáng nay họ đến đây, dịu dàng và khiêm nhường, và xưng tội mình, và chết đi những điều thuộc về thế gian; được chôn đi, nhận lấy trên Danh Đức Chúa Jêsus Christ; để sống tin kính, sau này, bởi sự giúp đỡ của Thánh Linh. Chúng con giao phó họ cho Ngài giờ này, Chúa ôi, vì mục đích này, nhưn Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

³¹⁷ Bây giờ chúng ta giao buổi nhóm lại cho Anh Neville, và nói những gì anh muốn, trong lúc sẵn sàng cho lễ báp-têm.

³¹⁸ Và tối nay, lúc bảy giờ ba mươi, ý Chúa, tôi muốn ghi âm Sứ điệp khác này. Xin Chúa ban phước anh chị em cho đến lúc ấy.

ĐỢT XUẤT HÀNH THỨ BA VIE63-0630M

(The Third Exodus)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 30 tháng Sáu, năm 1963, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2018 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org